STADIÓN

MEXICO 70

8 STRÁNEK Z MS V KOPANÉ

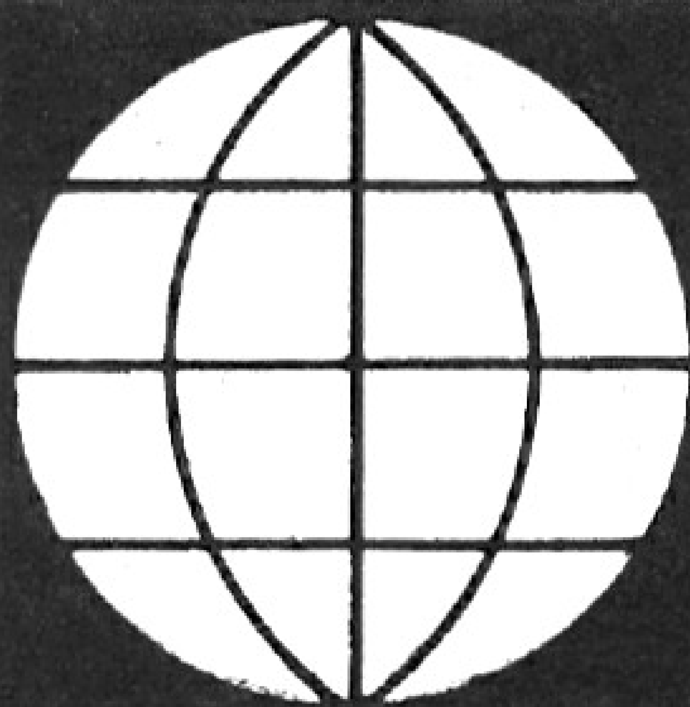

25

(888) ● Roč. 18
18. června 1970
Kčs 1,50

PELÉ, PELÉ, PELÉ... Světový šampionát v kopané v Mexiku vrcholí!

GLOSY OHLASY CITACE

Nejsi náhoda, jsi případ – a mohl bys být i příklad.

JOSEF ČAPEK

ŠVEC BEST

George Best se nespokojuje už jen se svou slávou na fotbalovém hřišti, ale hledá uplatnění i jinde. Stal se nyní módním návrhářem obuvi. Čeho jiného taky – co může být bližšího muži, jehož nohy jsou jeho osudem? V těchto dnech bylo v Londýně předvedeno 15 Bestových modelů, pánských i dámských. Manekýnku Vicki Hodgesovou prý nadchly tak, že si z jednoho vypila doušek šampaňského.

HOVOŘÍ STARÝ TRENÉR

„Písmeno ‚M' souvisí, jak se zdá, s olympijským hnutím," usmál se starý trenér. „V roce 1956 byl dějištěm olympijských her Melbourne, před dvěma lety Mexico City, za dva roky to bude Mnichov, pak Montreal a v roce 1980 jím bude patrně Moskva. Ke kandidatuře se chystá Montevideo, v Africe se připravuje Marakeš, v Asii Manila. Fetišisté, kteří věří v kouzlo písmen, se nemusí o olympijskou budoucnost starat."

– Náhoda – řekl jsem.

„Nepochybně, ale přitom mě napadá ještě jedno město: Monaco. Je nádherně položené, má skvělé klima, a protože je to hlavní město politicky nevýznamné země, mohly by tu být ničím neovlivněné, čistě sportovní olympijské hry."

– Nezdá se mi – namítl jsem.

„Spor mezi kandidujícími městy, k němuž došlo v květnu v Amsterodamu, by odpadl," vedl svou stařík, „kdyby se Mezinárodní olympijský výbor vrátil k starořecké tradici. Tehdy se hry pořádaly stále na jednom místě, v posvátném háji Olympie. Když byly v roce 1894 obnoveny, měly být jejich trvalým dějištěm Atény, protože Olympia už neexistovala."

– Nereálné – odporoval jsem.

„Nejde o Atény nebo o Monaco. Což takhle vybudovat na nějakém hezkém místě, které by MOV vykoupil, třeba na některém kouzelném tichomořském ostrově, permanentní olympijské město s nejdokonalejším vybavením a tam svolávat každé čtyři roky mládež celého světa k olympijským hrám?

– Nesouhlasím – řekl jsem.

„A máte pravdu. Olympijské hry patří organicky k lidu pořádající země, který zve ostatní k sobě jako hosty a představuje se světu z nejlepší své stránky. Hry na odlehlém ostrově by byly abstraktním podnikem a ztratily by svůj novodobý, mírový smysl. Pouze jsem vás zkoušel."

– Já vím – rozloučil jsem se.

HRDINŮV KONEC

V seznamu atletů, které získal promotér Al Schallau pro svůj dosud neuskutečněný „show-business", je mnoho černochů. Není divu. Jako reprezentanti universit dostávají černí sportovci stipendia, ale jejich studium nedělá v té době nikomu starosti. Např. v roce 1968 na universitě v Utahu jich jen pět ze šestačtyřiceti dosáhlo diplomu v normálním termínu. Po čtyřech letech mohou studovat dál, ale na vlastní útraty. Kdo na to nemá, musí si pomoci z nesnází sám.

Tak i olympijský vítěz Lee Evans, ten, který hrdě vztyčil k mexickému nebi svou pěst, aby uvědomil svět o životních podmínkách svých bratří z amerických ghet, se octl v této situaci. Chtěl se stát profesionálním fotbalistou nebo lehkoatletickým trenérem, nakonec však byl ochoten podepsat smlouvu, kterou mu nabídl Al Schallau. V naději, že v profesionální aréně bude schopen doběhnout v ještě lepším čase, než je jeho světový rekord (43,8 vt.) do cíle, kde ho bude čekat balík dolarů.

Amatérská americká atletická federace vyškrtla Evanse ze svých řad. Neměl naději jet do Mnichova, a to bezpochyby urychlilo jeho rozhodnutí. Další černý hrdina byl vydán na milost obchodníkům se sportovci. Pokolikáté už?

SMUTNÁ VZPOMÍNKA SIRA RAMSEYE

Na mistrovství světa v kopané v roce 1950, které se hrálo v Brazílii, nastoupil v dresu Anglie na místě obránce dnešní trenér anglického výběru, Sir Alf Ramsey. Se smutným úsměvem vzpomíná na těžké rozčarování, kterého se dožil v Belo Horizonte, když „nejlepší fotbalisté světa", jak o sobě Angličané rozhlašovali, prohráli s týmem USA 0:1. Byl to těžký šok být poražen zemí, o které si mysleli, že umí hrát jen dobrou košíkovou. Přitom v mužstvu Anglie hráli takoví fotbaloví velikáni, jakými byli Jack Aston, Billy Wright, Tom Finney. „Nevěřím," řekl Sir Ramsey, „že by se ještě jednou mohl opakovat tento černý den anglické kopané!"

KOŇSKÉ SÍLY VEDOU

V USA navštívilo loni sportovní podniky 240 miliónů diváků. Zajímavý je však podíl sportů – vedou koníčci. Na dostihy přišlo 42,8 miliónu a na závody klusáků dalších 27,9 miliónu. Hned za živými koňmi jsou překvapivě jejich „mrtví bratři pod kapotou". Řev motorů na automobilových závodech poslouchalo 41,3 mil. diváků. Teprve na třetím místě je americký fotbal, jehož zápasy dvou ligových soutěží a mamutí program 615 vysokoškolských týmů sledovalo 38,1 miliónů. Následují baseball (37,6), basketbal (27,3), závody chrtů (12), lední hokej (5,5), evropská kopaná (4), profesionální box (2). Ve studii scházejí jen čísla z lehké atletiky a plavání, které do přehledu nepřispěly.

REKORDY S VOUSY

Západoněmecký lehký atlet Martin Lauer je držitelem nejstaršího rekordu v olympijských disciplínách. Jeho čas 13,2 vteřiny, kterého dosáhl v závodě na 110 m překážek 7. června 1959 na stadiónu Letzingrund v Curychu, jeho následovníci, američtí běžci Calhoun, McCullouch, Hall a Davenport už jenom vyrovnávali. Deváté výročí bude mít i famózní rekord rumunské skokanky Jolandy Balasové, která 16. července 1961 skočila 191 cm. Mezi nejstarší světové rekordy dále patří čas Petra Snella v běhu na 800 metrů, 1:44,3 min z roku 1962 a Brumelových 228 cm z roku 1963.

LOS JE NUTNÉ ZLO

Sto minut finálového boje v Glasgowě skončilo a stav utkání mezi dorostenci NDR a Holandska v 23. ročníku turnaje UEFA zůstal 1:1. Podle řádů soutěže musil rozhodnout los. A znovu přálo štěstí chlapcům z NDR, kteří už v semifinále postoupili losem z utkání s Francií, jež po prodloužení zůstalo nerozhodné, také 1:1. A rok předtím v Lipsku? Utkání NDR v. Bulharsko skončilo po 100 minutách hry 1:1. Losem postoupili Bulhaři. Los hraje v kopané už léta roli málo oblíbenou. V Mexiku se může stát, že finálový zápas, opakovaný 48 hodin po prvním, nerozhodném, skončí i po prodloužení zase nerozhodně. Mistr světa bude určen losem! Nepravděpodobné, ale podle řádů šampionátu možné. Je nějaké východisko? Sotva. Změny v řádech soutěží UEFA pro příští ročník zavádějí střílení pokutových kopů při nerozhodném výsledku. Na první pohled se to zdá spravedlivější. Ale i tu se může stát, že lepší mužstvo nedá vítěznou branku a pak ještě zkazí jedenáctky. Nejlepší řešení? Rozhodnout boj v normální době!

AMAZONKA ZA VOLANTEM

Začalo to sázkou. Šéf exportu automobilky BMW Winkler tvrdil, že žádná žena není schopna ujet za den vzdálenost 1380 km mezi Londýnem a Nizzou, zejména když v cestě leží Kanál a ve Francii je na silnicích nově zavedeno rychlostní omezení. Angličanka Joyce Wilkinsová tvrdila opak. Sedla za volant vozu BMW 2800 s odhodláním „jednou to mužům ukázat". V Londýně startovala v 6.40 hod., v Lyddu naložila auto na letadlo a už v 9 hod. opustila letiště v Le Touquet. Na dálnici z Arrasu si mohla dovolit rychlost 180 km/hod., takže v 11.15 hod. se objevila v předměstí Paříže. Pak však přišly překážky: mezi Pouilly a Maconem byl takový provoz, že jen zřídka mohla jet povolenou stodesítkou. Přesto dorazila do Nizzy ve 21.10 hod., ještě o deset minut dříve, než zněla sázka, ovšem díky policejní eskortě na motocyklech BMW, která ji provedla krátkým úsekem z dálnice do cíle, aniž byla zastavována červenými světly.

V cíli si s chutí zapálila cigaretu a poskytla informace: průměrná rychlost (kromě letu) byla 92 km/hod., průměrná spotřeba 13,7 l benzinu, vodu ani olej nedoplňovala. A výhra? Kdož ví! Joyce jenom prohlásila, že BMW 2800 je ideální vůz pro ženu . . .

STRÝČEK AMERICO

Víte, kdo je po Pelém nejznámějším „fotbalovým" Brazilcem? Jistěže. Je to onen kávově hnědý stařík s holou, zápasnickou hlavou, „zázračný" doktor fotbalového mužstva Brazílie. Viděli jste ho na obrazovkách v minulých dnech, jak spěchá po hřišti ke zraněnému hráči a poskytuje mu pomoc v udivujícím tempu. Je to 58letý Mario Americo, zvaný hráči „Tio Mario" (strýček Mario), který byl poprvé viděn v Evropě při mistrovství světa 1954 ve Švýcarsku. Už tehdy seděl na trenérské lavici s „patrontaškami" kol boků, naplněnými léky a náplastmi. Byl s mužstvem ve Švédsku 1958, v Chile 1962, v Anglii 1966 a chce s ním zůstat až do mistrovství světa 1974 v NSR. Hráči ho milují a důvěřují mu, protože je nejen znalcem ve svém oboru, ale také dobrým duchem týmu, neustále naladěným k legraci. „Nemám žádné tajné recepty," říká. „Abych mohl hráči, ležícímu na hřišti, pomoci, musím co nejrychleji vědět, co mu je. Pak mu taky obyčejně mohu rychle pomoci."

JAK BUDOU DĚLIT

Mexičtí pořadatelé už mají dávno připravený plán, podle kterého se bude dělit výnos letošního mistrovství světa. Do hrubého zisku se počítají výnosy z prodaných vstupenek, náhrady za rozhlasové i televizní přenosy (dohoda s televizními společnostmi přinese pořadatelům něco kolem dvou miliónů dolarů), za filmovací právo i za reklamy na stadiónech. Rozdíl mezi hrubým a čistým ziskem pak dělají: daně, dávky FIFA (5 % ze zápasů kvalifikačních skupin a ze čtvrtfinále a 10 % z polofinále a finále), náhrady za používání hřišť (15 % ze zisku každého zápasu), placená cesta a pobyt 25 osobám každé reprezentaci, soudcům, funkcionářům FIFA a členům organizačního výboru MS, dále náklady FIFA, spojené s pořádáním MS a nakonec 5 % ze zisku každého zápasu fotbalovým svazům Spojených států mexických, v jejichž hlavních městech se hrály zápasy mistrovství světa. Čistý zisk se pak dělí takto: 10 % obdrží FIFA, 25 % pořadatelská země a 65 % bude rozděleno fotbalovým svazům zúčastněných zemí a to podle počtu sehraných zápasů.

Z HORNÍKA MISTR SVĚTA

Viktor Siďak, 26letý důstojník Sovětské armády z Minska, není ve sportovním světě neznámý. Je mistrem světa v šermu šavlí a byl členem vítězného družstva SSSR na olympijských hrách v Mexiku. Jako patnáctiletý hornický učeň startoval poprvé na šermířské soutěži. Tvrdá práce v dolech mu jen zocelila jeho levačku, tak obávanou jeho soupeři.

„Mým největším bojem bylo utkání s Maďarem Kalmárem loni v Havaně. Stav ve finále byl 4:4 a šlo o vše. „Zlatý" zásah mi zajistil titul mistra světa. Kdybych nebyl šermířem, stal bych se asi vodním lyžařem. Obdivuji se tomuto sportu. Jinak se mi líbí hokej, fotbal mi neučaroval. Rád se taky dívám na jakýkoliv šerm, jen ne na ženský. Je při něm příliš mnoho křiku."

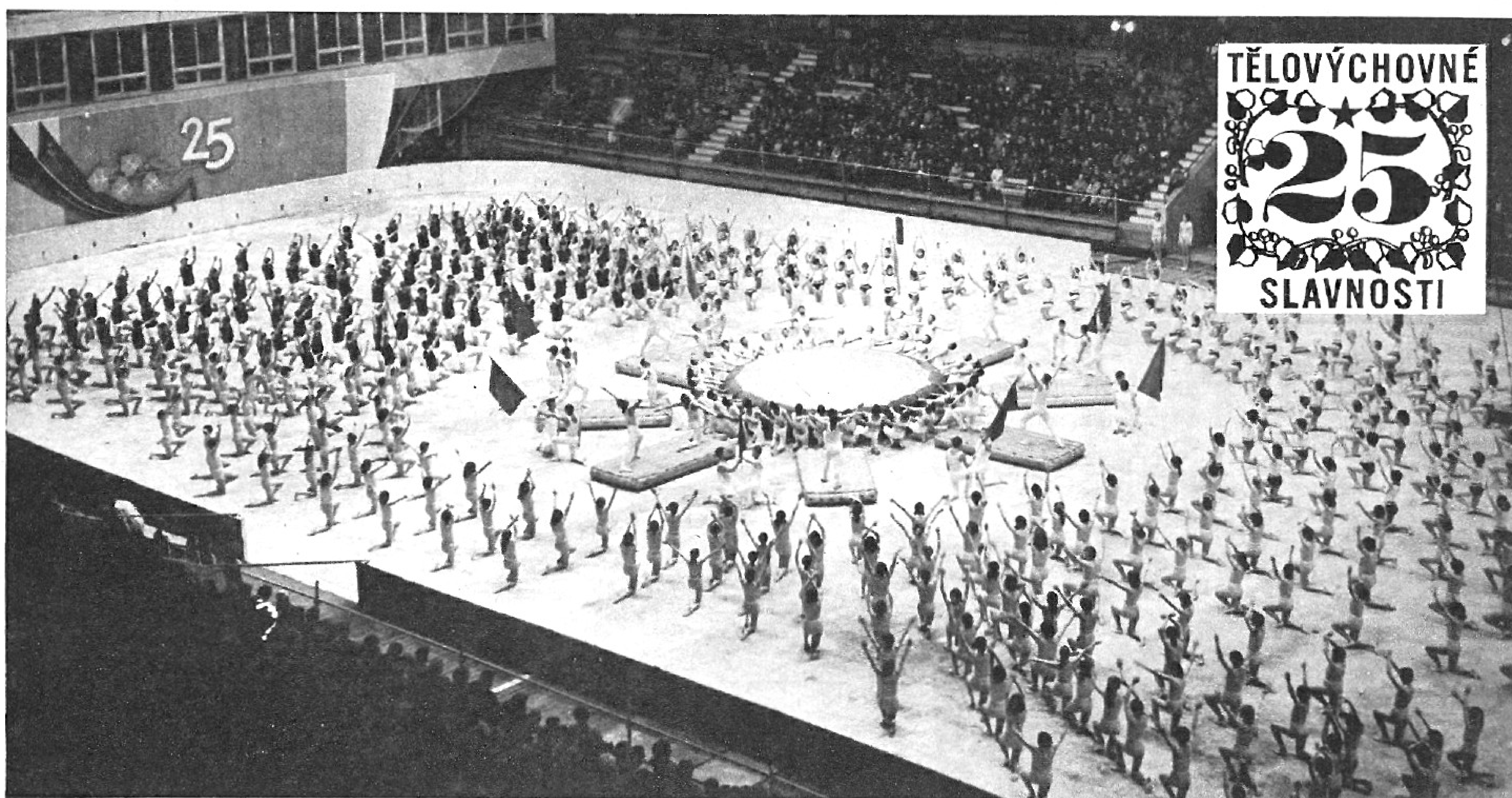
FRANCOUZSKÝ POHÁR V ČESKÝCH RUKOU

Již popáté se hrál letos v Karlových Varech velký mezinárodní turnaj golfistů o pohár francouzské firmy Šalignac za účasti stovky hráčů. Vítězem se stal Jan Kunšta z Mariánských Lázní před Steinherdtem z Norimberka a Fuchsem z Tatranu Prešov. V soutěži žen skončily Fulínová a Mikutová z Karlových Var na druhém a třetím místě za norimberskou Kirscherovou.

PŘÍLIŠ ČILÍ DĚDEČKOVÉ

Obyvatele domova pro přestárlé ve francouzském městě Bordeaux přestalo bavit hrát celý den šachy nebo posedávat na lavičkách v parku. Všichni, kdo se mohou pohybovat bez cizí pomoci, se dali na přespolní běh – nejmladšímu je 66, nejstaršímu 87 let. Ctižádost dědečků šla tak daleko, že si vymáhali uspořádání přeborů. Lékař, který se obával u netrénovaných atletů zdraví škodlivých následků, jim to zakázal. Nyní má každý z nich přesně stanovenou běžeckou dráhu, a aby ji dodržovali, byly jim připevněny na nohy počítače kroků.

Z praménků je široký proud...

Symbolický živý obraz, vytvořený mnoha cvičenci, uzavíral pořad Tělovýchovných slavností na plzeňském zimním stadiónu, kde se v živém pásmu vystřídalo před 3000 diváky na 1800 cvičenců.

Z prvních květnových praménků vyrostl v necelých dvou týdnech široký proud: Tělovýchovné slavnosti jsou radostnou velkou událostí, důstojnou oslavou 25. výročí osvobození, k níž se v jednotě spojily tělovýchovné jednoty, školy, složky Svazarmu i armáda. Aktivními účastníky jsou všude tisíce cvičenců od nejmenších dětí až po dospělé, ba i ty dříve narozené. Dík družbám okresů navazují se přátelství a pevné svazky nejen mezi okresy českými a slovenskými, ale i s nejbližšími okresy našich sousedů – Polska a NDR.

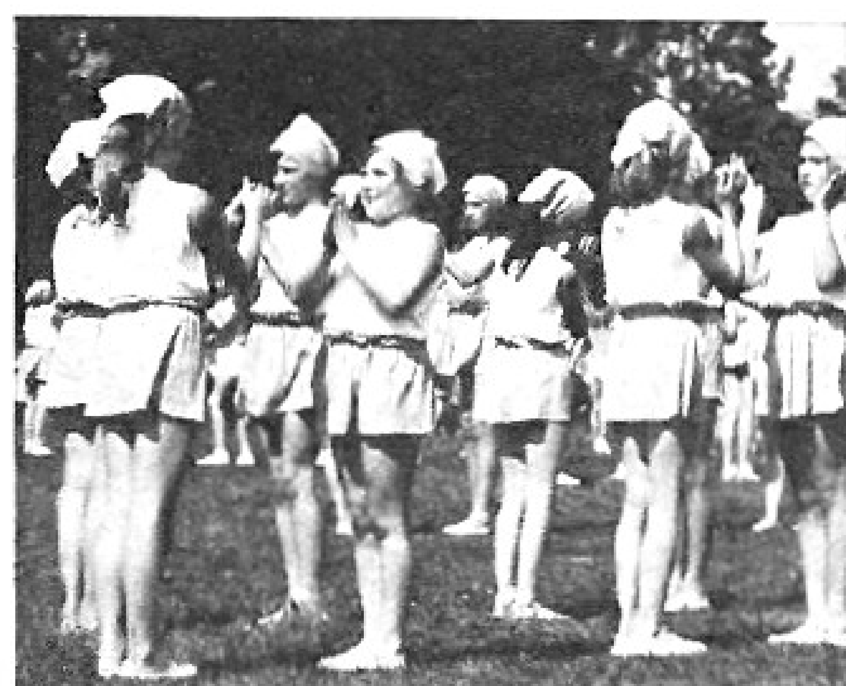
Jen v závěru prvního červnového týdne uspořádalo Tělovýchovné slavnosti na území ČSR 22 okresů. Cvičilo přes 35 000 cvičenců před 65 000 spokojenými diváky.

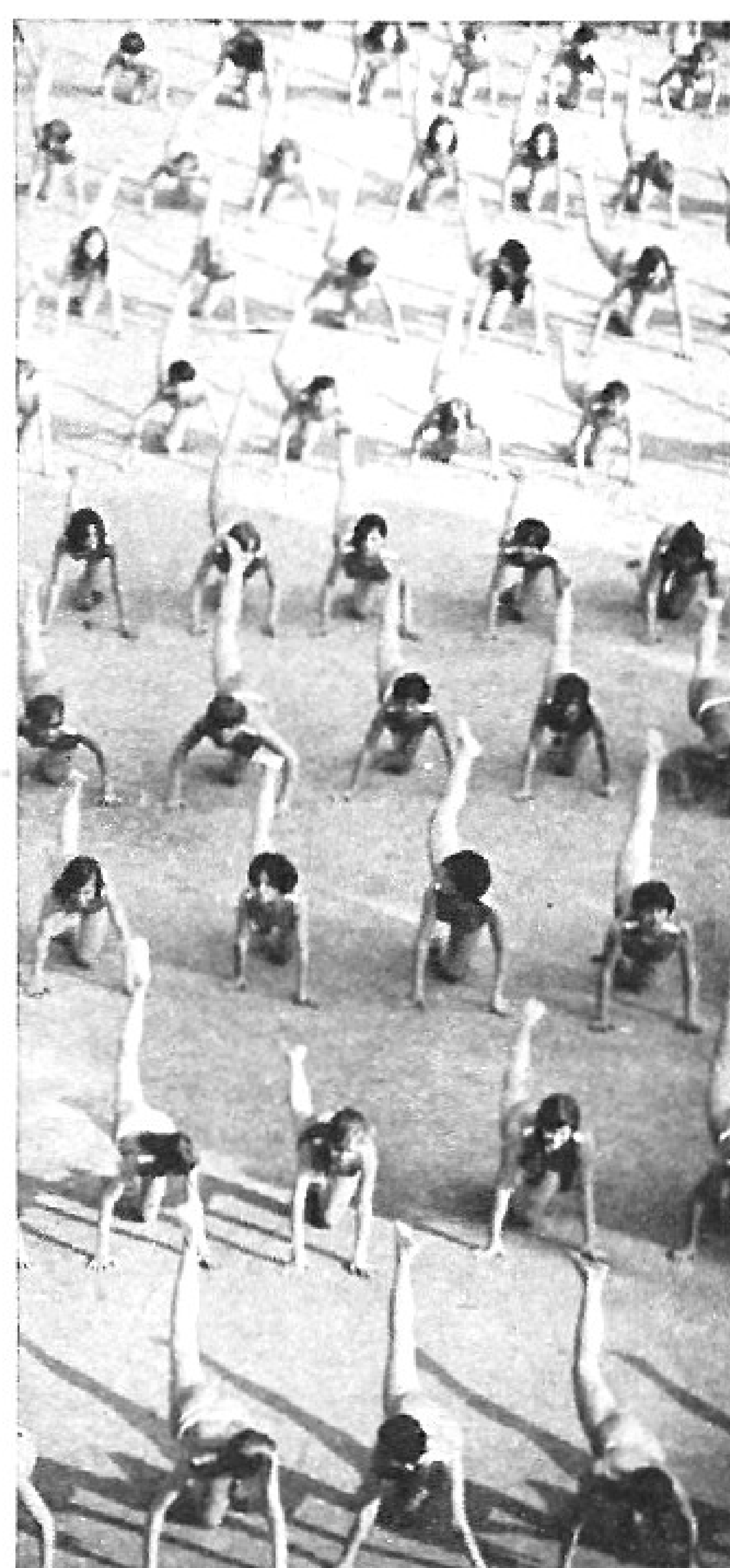
Od začátku se konalo již 34 slavností okresů (mimo okrsková vystoupení či slavnosti tělovýchovných jednot) s celkem 50 000 cvičenci a 100 000 diváky. Jenže ono vůbec nejde o čísla, ale především o pěknou, radostnou atmosféru slavností, o dojem, který zanechávají. A tak dejme raději promluvit záběrům z některých vystoupení...

Zahájení v Pardubicích, kde vystoupilo přes 1100 cvičenců, patřilo dětem z mateřských škol a jejich „koliesku". Hra nejmladších byla i z nejhezčích a patřila jí skutečná bouře potlesku 4500 diváků. I když třeba akustika zimního stadiónu dovolila cvičit spíše „ten dělá to a ten zas tohle". Nebo snad právě proto...

Pojďte si s námi hrát i tančit – ten motiv zaznívá z celého vystoupení mladších žákyň. Potěšilo, tak jako jinde, i diváky v Ústí n. Orlicí.

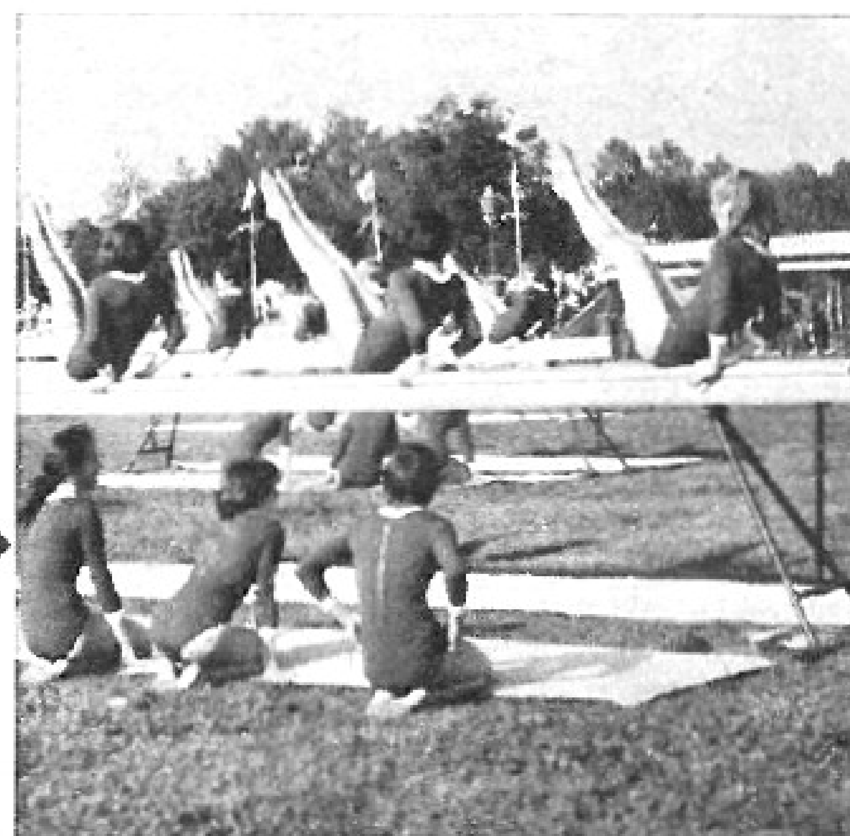

Velmi kvalitně zacvičili na Horáckém stadiónu v Jihlavě muži. Měli ovšem v celkem 11 skladbách Tělovýchovných slavností velkou konkurenci. Výborně zacvičily své Vyznání i ženy, a jako takřka všude, i tady největší vavříny sklidila armáda. 2000 diváků vytvořilo pěkný rámec události.

570 dívek v oranžových trikotech, které prošly spolu s ostatními průvodem ulicemi Přerova, odpoledne nadchlo hlediště. Inu – Sľnko mladosti zazářilo...

Televize už nám přenosem čtyř skladeb přiblížila úroveň i dobrou náladu Tělovýchovných slavností v Ústí nad Orlicí, kde se sešlo 3200 reprezentantů celkem 13 skladeb. Mezi nimi byla zařazena i ta velmi náročná, patřící gymnastickému mládí...

Snímky: ČTK, Zd. Kalaš, M. Petroš, O. Karola, L. Kovařík, V. Přibáň.

Jiří PECHR
Guadalajara

ČSSR – BRAZÍLIE 1:4 (1:1)

FANTASTICKÁ JIHOAMERICKÁ SAMBA

GUADALAJARA, 3. června, stadión Jalisco, 60 000 diváků.

ČSSR: Viktor – Dobiáš, Migas, Horváth, Hagara – Hrdlička (Kvašňák), Kuna – F. Veselý (B. Veselý), Petráš, Adamec, Jokl.

BRAZÍLIE: Felix – Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo – Gerson (Paulo Cesar), Clodoaldo, Rivelino – Jairzinho, Tostao, Pelé.

ROZHODČÍ: Barreto (Uruguay) – pomezní Yamasaki (Peru) a Klein (Izrael).

BRANKY: Petráš (11. min.) – Rivelino (21. min.), Pelé (60.) a Jairzinho (64. a 83. min.)

ČSSR: Začátek velmi dobrý, ve výborném tempu naši hráli po celý poločas ● Ve druhém nám ubývalo sil nejen fyzických, ale i psychických ● Spousta nevyužitých šancí – Petráš, F. Veselý a Kvašňák ● Naši zadáci nechali příliš prostoru Pelému, Tostaovi a Jairzinhovi ● Nejprve Pelého skvělá branka a poté Jairzinhův gól z postavení mimo hru docela zlomily odpor našeho týmu

BRAZÍLIE: Po počátečních chybách v obranné hře perfektní výkon celého týmu ● Skvělý Gerson ve středu společně s Clodoaldem a Rivelinem přehráli náš tandém ● Pelé, Tostao a Jairzinho nebyli k udržení ● Brazilci dovedli využít nabídnutých šancí ● Ve druhém poločase dokázalo Pelého mužstvo výkon ještě stupňovat

CELKOVĚ: Skvělé utkání, diváci byli nadšeni ● Byl to určitě nejhezčí a nejčistší zápas gentlemanských týmů ● Porážka byla pro náš tým příliš krutá ● Podle brankových šancí jsme měli prohrát jen o jednu nebo dvě branky ● O výsledku rozhodla nejen vynikající hra Brazilců, ale i nečekané fyzické zklamání našeho týmu ve druhém poločase

Tohle byla akce, která v 8. minutě přivedla diváky do varu. Petráš unikl po křídle Everaldovi a Brito s Piazzou čekali, že bude přihrávat před branku. Ale Petráš zakončil sólo skvělou bombou; míč letěl nad rukama vyběhnuvšího Felixe těsně nad prázdnou brankou do autu!

Běžela 21. minuta hry, vedli jsme 1:0, ale Brazilci se neustále pohybovali před naší brankou. Tohle byl moment, po němž následovala vyrovnávací branka. Kinogram ukazuje Migasův faul na pronikajícího Pelého. Na snímku je vidět, jak Migas chytá „černou perlu" za nohu, ta padá na míč a Tostao a Horváth už ve hře nepokračují. Přímý volný kop poslal Rivelino ostrou střelou podél zdi k tyči Viktorovy branky.

Hbitý Jairzinho dělal Hagarovi neustále potíže. Prosadil se zejména ve druhé půli, kdy Hagara – ne zcela fit po srážce s Pelém – neměl už tolik sil. Nejprve nám dal branku z ofsajdu a těsně před koncem se mu povedl parádní kousek: obešel Horvátha, Migase a Hagaru a ostrou střelou orazítkoval tyč Viktorovy branky. Míč se odrazil od vnitřní strany tyče a skončil v síti počtvrté!

Po zápase. Pelé (je svlečen, tričko si vyměnil s Kunou) přijímá Petrášovu gratulaci k vynikajícímu výkonu. Vlevo jsou Jairzinho a Paulo Cesar.

Nejlepší výkon z našich zadáků podal jistě Dobiáš. I když tentokrát jeho zákrok na pronikajícího Tostaa nebyl nejčistší . . .

SNÍMKY: KAREL NOVÁK, HORST MULLER a ČTK

SNY a SKUTEČNOST

Byla to hrozná proměna. Při našem příjezdu do Guadalajary sršel motel Maribu dobrou, příjemnu, optimistickou pohodou. A pak najednou, takřka přes noc, bylo po všem. Přišla skepse i trochu zloby, rozladění a nejistoty. Jako ráno, když se člověk probudí z tvrdého spánku a neví, co bylo snem a co skutečností. Policisté, střežící na naši žádost vchod k ubytovnám československé výpravy před neustálými přívaly zvídavých a zvědavých novinářů, byli náhle zcela bez práce. Zmizel zájem o mužstvo, které se v osmačtyřiceti hodinách proměnilo z tajného favorita v jasného outsidera guadalajarské skupiny.

Dnes už jsou naši hráči zase doma, mezi svými. Podělili se s vámi o dojmy, které jste jistě už četli na stránkách deníků. Ovšem dobrat se pravé příčiny našeho mexického fiaska, to není záležitost několika hodin či dnů. Důkladný rozbor – a ten bude nutný – si vyžádá podstatně delší dobu. Vyčkejme proto raději i s oficiálními nekrology.

Budiž nám však dovoleno sdělit aspoň několik postřehů k situaci, jak se nám jevila zde v Mexiku. Zdá se, že rozhodujícím faktorem neúspěchů bylo přecenění vlastních sil a podcenění soupeřů. Zatímco téměř všichni Evropané si jeli prověřit v zimě výkonnost do zemí Latinské Ameriky, my jsme zůstali doma. Navíc jsme ani nijak dychtivě nečerpali z poznatků mužstva Českého fotbalového svazu, které hrálo v Peru, Uruguayi a dalších zemích. Měli jsme pozorovatele na nedávném zápase Brazílie–Rakousko, a přece jsme ještě v Guadalajaře bláhově věřili, že Brazilci už dnes nejsou nebezpečným soupeřem.

Chyb jsme se dopouštěli ještě v předvečer šampionátu. Všechna mužstva hledala sparring-partnery, my jsme nabídky k sehrání přípravných utkání odmítali. Před zápasem s Brazílií jsme hráli všeho všudy dvakrát po třiceti minutách na dvě branky. Nikdo opravdu nevěděl, jak zdejší klimatické podmínky zapůsobí na hráče. Výsledky znáte: vydrželi jsme v prvních dvou zápasech vždy maximálně půlhodinu.

Po úvodním zápase s Brazílií hovořil trenér Marko jen o neproměněných příležitostech. Po zápase s Rumunskem už přiznal, že našim hráčům chyběla fyzická kondice. Mexický tisk dokonce napsal, že **Čechoslováci byli vůbec nejhůře připraveným týmem šampionátu!** Bude se nyní rokovat o tom, zda bylo šťastné rozšíření ligy v předvečer šampionátu, nebo zda jsme neměli jarní soutěž přerušit a dohrávat až po mistrovství. Přiznejme upřímně, že trenér Marko to žádal. Otázkou je, zda dost důrazně, nebo zda nalezl dostatek pochopení pro své záměry.

Na stránkách mexického tisku – a některé listy tuto zprávu u nás přetiskly – se psalo o rozkolech a rozporech v československém týmu. Lidé nejsou andělé a téměř šest týdnů neustálého společného soužití a odloučení od rodin, to je, věřte, velká psychická zátěž. Přesto mohu odpovědně říci, že nedošlo ke hlubším krizím a vysloveným projevům nekolegiality. Své potíže v tomto směru měla každá výprava a nemohli jsme proto být ušetřeni ani my. V tom však rozhodně netkví hlavní důvod našeho selhání. To už bude mnohem spíše nutné posoudit, jak odpovědně který z hráčů přistupoval k reprezentačním úkolům. Fotbal, to je hra kolektivu, ale také náhod, kouzelných zvratů, v níž nelze nic nadekretovat. Přesto lze však žádat, aby při tvorbě nového reprezentačního týmu, k níž nyní nepochybně přikročíme, se dbalo především toho, aby reprezentační mužstvo bylo partou v tom dobrém slova smyslu. Nikoliv jen různými partičkami. **Lhostejno, zda dělenými oddílovými, městskými či národnostními zájmy!**

Neměli bychom ani zapomenout na důslednější studium vývoje kopané ve světě. Dopustili jsme se zjevné taktické chyby, když jsme například proti Brazílii hodlali obstát systémem 4–2–4, ačkoliv jak Brazilci, tak Angličané, mužstvo SSSR i NSR dnes mnohem více zajišťují střed pole. Přivedli k dokonalosti to, s čím jsme přišli my v roce 1962 a co jsme lehkomyslně opustili.

Mistrovství světa 1970 tedy pro nás skončilo. Jsme opět o jednu iluzi chudší a o další zkušenost bohatší. Jde o to, abychom tuto draze zaplacenou zkušenost dokázali také rychle a účinně využít!

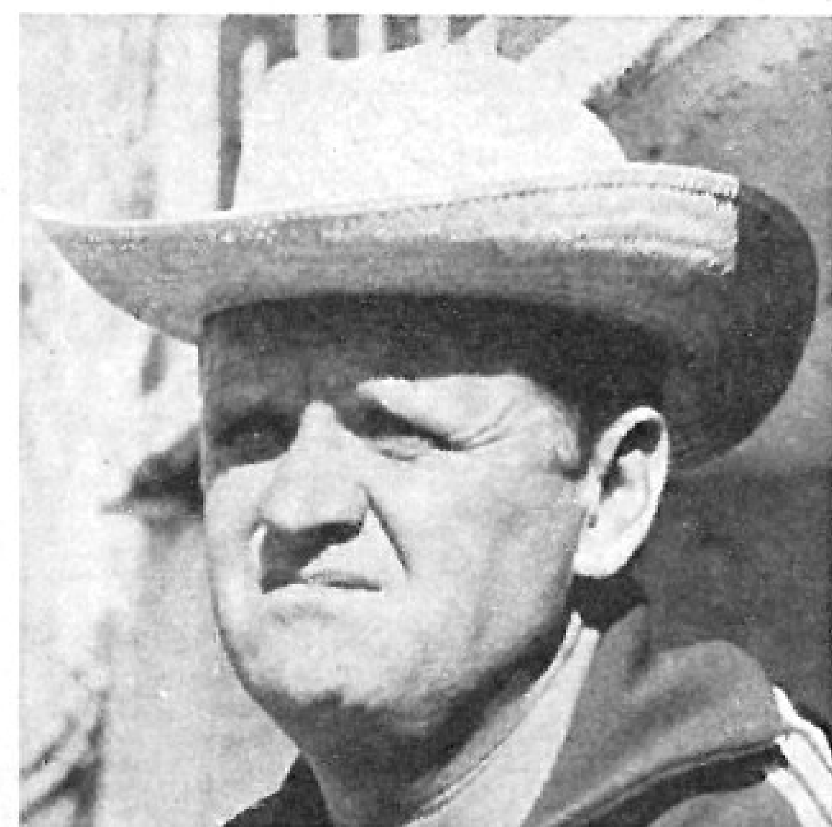

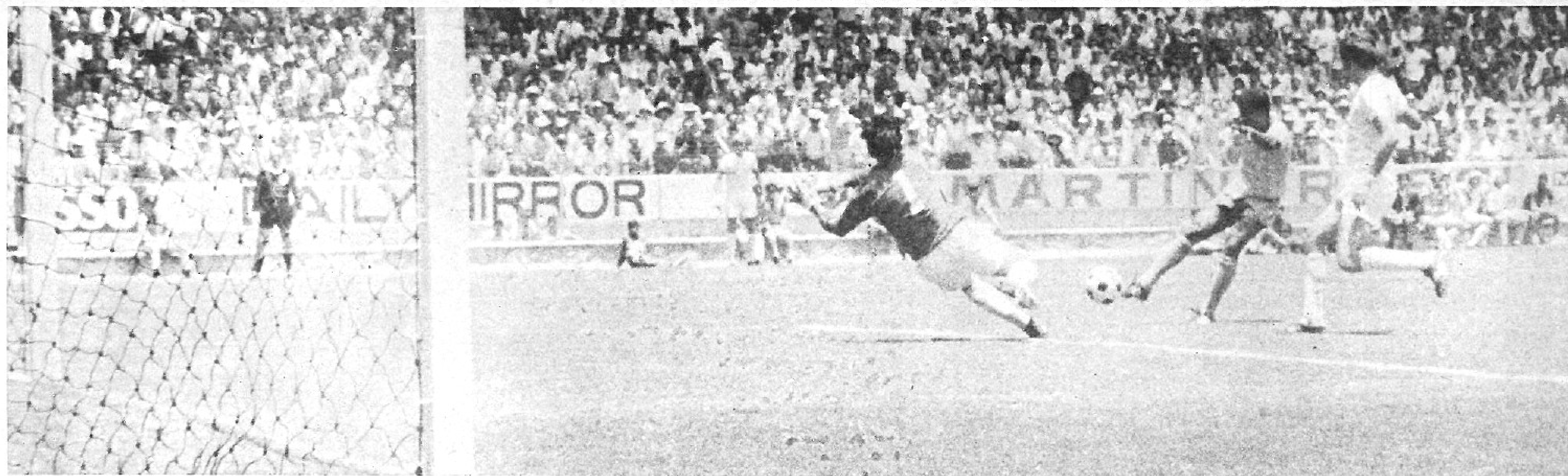
Trénink sovětských brankářů. Vypadá to jako hraní, ale ty dva míče létaly mezi trojicí (zleva) Leonid Šmuc, Anzor Kavazašvili a Lev Jašin po celých těch 20 minut čím dál rychleji. Za tu dobu byli všichni tři pořádně propoceni ...

Kolik se rozdalo v Mexiku při MS autogramů, to nikdo nespočítá. Ale vezměme třeba, že každý hráč se podepsal v průměru stokrát. Pak to je celkem přes 35 000 podpisů. V akci s perem je brazilský reprezentant Fontana.

Dr. Stefan Boškov, trenér Bulharů – je u nás dobře znám, hrál přece při studiích ligu na Kladně! – se pod sombrerem netváři zrovna nějak utěšeně. Jeho svěřenci zklamali na celé čáře, dokonce ani v posledním utkání neporazili Maroko!

To byla jediná branka zápasu, jako vystřižená z učebnice. Tostao, tísněn Moorem, přihrál Pelému, ten, když viděl před sebou zeď anglických zadáků, přepustil míč na nabíhajícího Jairzinha. A – to už ukazuje snímek – Labone přišel pozdě a Banksovi nepomohlo, že vyběhl z branky ven a snažil se Jairzinhovi zmenšit úhel. Vzápětí skončil míč v brance – 1:0!

◀ Francis Lee naběhl na Hurstovu přihrávku, položil se kocsisovsky do vzduchu a hlavičkou chtěl skórovat. Brankář Felix však zázračně míč vyrazil, Lee však vyskočil ze země jako gumový panáček a kopačkou znovu švihl po míči. Jenže ten už zase stáhl Felix do náruče, a tak z toho byl ošklivý faul. V brance zajišťuje Felixe Brito, vzadu jsou Hurst a Piazza.

Dva nováčkové v základní sestavě, Wright (vlevo) a Paulo Cesar sváděli velké boje. Oba patřili k nejlepším hráčům zápasu.
▼

Na jedné straně velká radost v „brazilském" hledišti i mezi brazilskými náhradníky, na druhé straně zjevné zklamání na anglické lavici. To byl obrázek bezprostředně po Jairzinhově brance.

▶

Pelé není na hřišti jen chladným počítacím strojem, skvělým realizátorem překvapivých zvratů a jedinečným demonstrátorem technické vyspělosti. Je také pozorným člověkem a ohleduplným soupeřem. Když byl vyčerpaný Wright postižen křečí, stál u něho první v roli samaritána – právě Pelé!

◀

Světový šampionát v kopané prospívá obchodu. Těch 50 000 turistů z celého světa prý zanechalo v Mexiku hodně přes 5 milionů dolarů. Není divu, že všechny krámky i obchodní domy byly plné zboží s emblémem šampionátu.

POLEDNÍ NÁDHERA

Mexičané milují květiny i květnatost mluvy. Referáty o fotbalových utkáních zpravidla hýří superlativy, obraznými přirovnáními, prostě krásou jazyka a silou slov. Zápas Brazilců s Angličany, tedy mužstev, která v posledním tuctu let udávala tón světové kopané, nemohli mexičtí novináři označit jinak, než jako „Utkání století". Přiznejme, že tentokrát mnoho nenadsazovali. Když jsme dvě hodiny po poledni v rachotu petard, ryku bubnů a v extázi skandovaného slůvka „Brasil, Brasil, Brasil" opouštěli stadión Jalisco, říkali jsme si, že člověk snad musí napřed putovat půlstoletí fotbalovými hřišti, aby pak jednou mohl sklidit takovýto úrok. Bylo to utkání fotbalových gigantů, nádherný důkaz toho, že kopaná je snad opravdu nejhezčí hrou na světě, produkují-li ji dvě taková mužstva. Pavučinově jemná technika Brazilců, proti chlapskému důrazu a až neuvěřitelné houževnatosti a bojovnosti Angličanů. Na jedné straně mužstvo, kterému tu přálo šedesát tisíc diváků a celý jihoamerický kontinent, proti týmu, jehož příznivci byli v Guadalajaře v menšině, ale který hájil čest země, jež dala světu kopanou. Byl to boj strhující dramatičností a dojímající svou houževnatostí. Bylo to střetnutí plné rytířskosti a nepředstavitelné sportovní velikosti. Škoda, že pravidla neumožňují aspoň jednou za sto let výjimku v tom smyslu, aby mohli oba soupeři vyhrát. A bylo pro Mexiko typické, že tečku za utkáním udělala obrovská kytice krásných rudých růží, která se najednou snesla z hlediště na opuštěnou travnatou plochu a zůstala tam ležet jako dík vděčných návštěvníků . . .

ČSSR-RUMUNSKO 1:2 (1:0)

SÍLY JEN NA DVACET MINUT...

GUADALAJARA, 6. června, stadión Jalisco, 45 000 diváků.

ČSSR: Vencel — Dobiáš, Migas, Horváth, Zlocha — Kvašňák, Kuna — B. Veselý, Jurkanin (Adamec), Petráš, Jokl (F. Veselý).

RUMUNSKO: Adamache — Szatmareanu, Dinu, Lupescu, Mocanu — Dumitru (Gherghely), Nunweiller — Dembrowski, Neagu, Dumitrache, Lucescu (Tataru).

ROZHODČÍ: De Leo (Mexiko) — pomezní Lauraux (Belgie) a Emsberger (Maďarsko).

BRANKY: Petráš (4. min.) — Neagu (53. min.) a Dumitrache z pok. kopu (77. min.)

ČSSR: Oproti zápasu s Brazílií nastoupilo v základní sestavě 5 nových hráčů, ale výkon se nezlepšil — naopak ● Kvašňák s Kunou ztratili brzy střed hřiště, útočníci marně čekali na přihrávku a přetížená obrana působila mátožným dojmem ● 30stupňové vedro jakoby vysálo všechny síly našich hráčů ● Opět jsme měli několik brankových příležitostí, ale tu jedinou proměnil jen Petráš

Rumunsko: Po úvodních minutách a inkasované brance se soupeř rozehrál k velkému výkonu ● Nesmírná bojovnost a rychlost platily na naše hráče ● 70 minut převahy ani zdaleka neodpovídá konečnému výsledku ● Nunweiller, Dumitrache, Neagu a Tataru hvězdami utkání ● S takovým výkonem by v jiné skupině Rumuni postoupili do čtvrtfinále!

Celkově: Vítězství Rumunů nad československou jedenáctkou bylo jednou z největších senzací šampionátu ● A bylo to vítězství naprosto zasloužené ● Naši nestačili fyzicky, soupeř naopak vydržel se silami a s ofenzívou až do konce utkání ● Ve srovnání s utkáním s Brazílií klesl výkon týmu ČSSR o 50 procent a Rumuni toho náležitě využili

Podobných momentů před naší brankou bylo během utkání požehnaně. Horváth (5), Migas, Neagu (16), Dobiáš a Vencel sledují míč, který z kopačky Dembrowského skončil jen těsně vedle brankové tyče v zámezí...

Dumitrache byl nejlepším útočníkem zápasu. V tomto okamžiku sice jeho střelu zblízka Vencel srazil, ale míč přesto směřoval do naší sítě. V nouzi nejvyšší zasáhl Dobiáš (2), který naši branku uchránil od pohromy.

Utkání pro nás začalo velmi nadějně — stejně jako zápas s Brazílií. Bohumil Veselý unikl po křídle, jeho načechraný míč před rumunskou branku chtěl zahrát Lucescu nohou, ale Petráš byl pohotovější. Jeho hlavička skončila v síti. Už ve 4. minutě hry jsme vedli 1:0!

Zlá Horváthova minuta, rozložená kinogramem do tří fází. Nunweiller zahrál míč do běhu Neaguovi, ten „zasekl“ míč, oběhl Horvátha a z těžkého úhlu klidně skóroval. Stav na ukazateli skóre se změnil na 1:1 a teď už bylo jen otázkou, kdy Rumuni dají vítěznou branku...

Těsně před skončením prvního poločasu Petráš vtipně prohodil míč Jurkaninovi do běhu a ten šel sám na rumunskou branku. Otálel však se střelbou a v posledním okamžiku mu Lucescu míč skluzem ukopl na roh! To byla jistě největší branková šance celého utkání!

Ještě za stavu 1:1 jsme mohli dát branku. Kvašňák prohodil míč F. Veselému, ale jeho střelu srazil brankář Adamache nohou. Pokračování je na druhém snímku. F. Veselý zaběhl za čáru, aby nebyl v ofsajdu, ale odražený míč Petráš, tísněn zezadu Mocanem, poslal ukvapeně vedle branky do zámezí ...

Výsledky SKUPIN

Skupina I. – MEXICO CITY

Mexiko–SSSR	0:0
Belgie–Salvador	3:0 (1:0)
SSSR–Belgie	4:1 (1:0)
Mexiko–Salvador	4:0 (1:0)
SSSR–Salvador	2:0 (0:0)
Mexiko–Belgie	1:0 (1:0)

1. Mexiko	2	1	0	5:0	5
2. SSSR	2	1	0	6:1	5
3. Belgie	1	0	2	4:5	2
4. Salvador	0	0	3	0:9	0

Skupina II. – TOLUCA-PUEBLO

Itálie–Švédsko	1:0 (1:0)
Itálie–Uruguay	0:0
Švédsko–Izreal	1:1 (0:0)
Uruguay–Izrael	2:0 (1:0)
Švédsko–Uruguay	1:0 (0:0)
Itálie–Izrael	0:0

1. Itálie	1	2	0	1:0	4
2. Uruguay	1	1	1	2:1	3
3. Švédsko	1	1	1	2:2	3
4. Izrael	0	2	1	1:3	2

Skupina III. – GUADALAJARA

Anglie–Rumunsko	1:0 (0:0)
Brazílie–ČSSR	4:1 (1:1)
Rumunsko–ČSSR	2:1 (0:1)
Brazílie–Anglie	1:0 (0:0)
Brazílie–Rumunsko	3:2 (2:1)
Anglie–ČSSR	1:0 (0:0)

1. Brazílie	3	0	0	8:3	6
2. Anglie	2	0	1	2:1	4
3. Rumunsko	1	0	2	4:5	2
4. ČSSR	0	0	3	2:7	0

Skupina IV. – LEON

Peru–Bulharsko	3:2 (0:1)
NSR–Maroko	2:1 (0:1)
Peru–Maroko	3:0 (0:0)
NSR–Bulharsko	5:2 (2:1)
NSR–Peru	3:1 (3:1)
Bulharsko–Maroko	1:1 (1:0)

1. NSR	3	0	0	10:4	6
2. Peru	2	0	1	7:5	4
3. Bulharsko	0	1	2	5:9	1
4. Maroko	0	1	2	2:6	1

Takhle střílí branky západoněmecký kanonýr Gerd Müller. Snímek je z utkání NSR–Bulharsko 5:2 a Müller se na vítězství svého týmu podílel třemi brankami! V utkání s Peru (3:1) dosáhl dokonce hat-tricku! V tomto okamžiku překonává bulharského brankáře Simeonova a upravuje na 2:1.

S velkým zájmem se čekalo střetnutí nejlepších týmů druhé skupiny. Zápas však přinesl opatrnou hru, která diváky zklamala. Jak Uruguay, tak Itálie hrály příliš opatrně, na každé straně bránilo osm hráčů! Proto ani tentokrát Bertini (vpravo) neuspěl při nájezdu na uruguayskou branku. Ubiňas poslal míč do pole a brankář Mazurkiewicz byl zase bez práce.

Trávník jako trafika

Díváte-li se z vysokých ochozů guadalajarského hlediště na hrací plochu, chtěnechtě vás nadchne jedinečný tón a hustota travnatého koberce. Ale zřejmě opravdu není všechno zlato, co se třpytí. Už pár dnů před zahájením mistrovských bojů se vyslovil kriticky o kvalitě guadalajarské hrací plochy Sir Ramsey. Byl tady z toho poprask. Chtěli jsme proto znát názor našich. Nuže, slovo má František Veselý: „Ve srovnání s našimi je to neskonale lepší trávník. Ale tráva je vskutku nějak zvláštní, nepříjemně ostrá. Stačí docela malé sklouznutí a už máte odřenou, nebo dokonce popálenou nohu." Hned svlékal tepláky, aby to dokázal na čerstvě ošetřeném koleně. „A ještě něco," vzpomněl si náš křídelní útočník. „Hnojí ten trávník nějakou tabákovou směsí nebo něčím podobným. Když jsme tam přišli poprvé, lekl jsem se, že jsem v trafice nebo v továrně na cigarety." Pro zatvrzelého abstinenta zajisté nepříjemná vůně.

Mužstvo Salvadoru nezískalo na MS ani jeden bod a dokonce nedalo ani branku. A to ještě brankář Magna patřil k nejlepším hráčům týmu. Tentokrát se obětavě vrhl pod nohy pronikajícímu útočníkovi Mexika Fragosovi a míč vyrazil na roh. Salvador prohrál s pořadatelským týmem 0:4.

▶

Luigi Riva, kanonýr italské ligy z Cagliari, v prvních třech zápasech ve skupině totálně zklamal. Byl soupeři pečlivě kryt a střelecky se neprosadil. Itálie přesto vyhrála druhou skupinu a postupovala do čtvrtfinále s brankovým poměrem 1:0! Na snímku jsou Luigi Riva (vlevo) a brankář Enrico Albertosi při tréninku.

VINA NÁS VŠECH

Nálada v Guadalajaře se po neúspěšném startu v mistrovství světa asi příliš nelišila od rozpoložení doma, kde jste sledovali průběhy našich utkání na rozžhavených obrazovkách televizorů. Tady a jistě i ve vlasti nebyla nouze o výměny názorů, kritiku a odsouzení. Hovořil jsem na toto téma s hlavním vedoucím čs. výpravy, předsedou ÚV ČSTV dr. Richardem Nejezchlebem. Jeho slova byla upřímná i otevřená.

„Každá porážka mrzí, tím spíše v takové soutěži, jakou je mistrovství světa v kopané. Všichni jsme měli určité plány, všichni jsme důvěřovali, každý jsme měli svůj tip. Nevyšlo nám nic. Nechceme se zbavovat odpovědnosti. Každý neseme na neúspěchu svůj díl. Jedni větší, druzí menší. Bude důležité, abychom dokázali celou věc zvážit s klidnými hlavami. Mnohé jsme tu viděli. Čekáme na zprávy našich pozorovatelů z ostatních skupin. Až bude celý materiál zpracován, rozhodne se jak dál. Musíme si však uvědomit, že chyb jsme se nedopustili pouze zde v Mexiku. Principy tkví v samotném systému československé kopané. Nejsme sami, komu se zde nedařilo. Hovořil jsem v Leonu s bulharským trenérem dr. Boškovem. Ocitl se ve stejné situaci jako náš trenér. Zčista jasna pět či šest jeho nejlepších hráčů bylo zcela z formy, na dně sil. Stalo se, že bulharský hráč měl k míči tři kroky, západoněmecký šest a přece byl soupeř u míče dříve než bulharský reprezentant. Stávají se takové věci. I my jsme to okusili na vlastní kůži, o to uvážlivěji budeme posuzovat naše příští fotbalové kroky."

Sovětští fotbalisté porazili ve skupině Belgii nečekaně vysoko 4:1. V tomto utkání zahráli bezesporu nejlepší hru na MS. Ovšem „nahráli" jim k tomu Belgičané, kteří hráli otevřenou hru. Brankář Piot byl neustále v permanenci: akrobatickým zákrokem vyráží do pole míč po skvělé Munťjanově hlavičce. Číslo 3 má belgický obránce Thissen.

◀ *Nastupují Peruánci i se svým maskotem. Je jim pětiletý Jaime Cruz, který všude doprovází Didiho tým v reprezentačním dresu. Před utkáním s Marokem se dostal do hřiště a zdravil diváky při hymnách. Vlevo jsou kapitán týmu Chumpitaz a brankář Rubinos, vpravo pomezní rozhodčí Japonec Murajama.*

Hugo Sotil, 21letá hvězda peruánské kopané je nyní středem zájmu bohatých uruguayských a argentinských klubů. Jeho technika si nic nezadá ve srovnání s Brazilci. V utkání s Marokem (3:0) byl nejlepším hráčem utkání; nahrál na dvě branky. Tentokrát uniká Slimanimu.

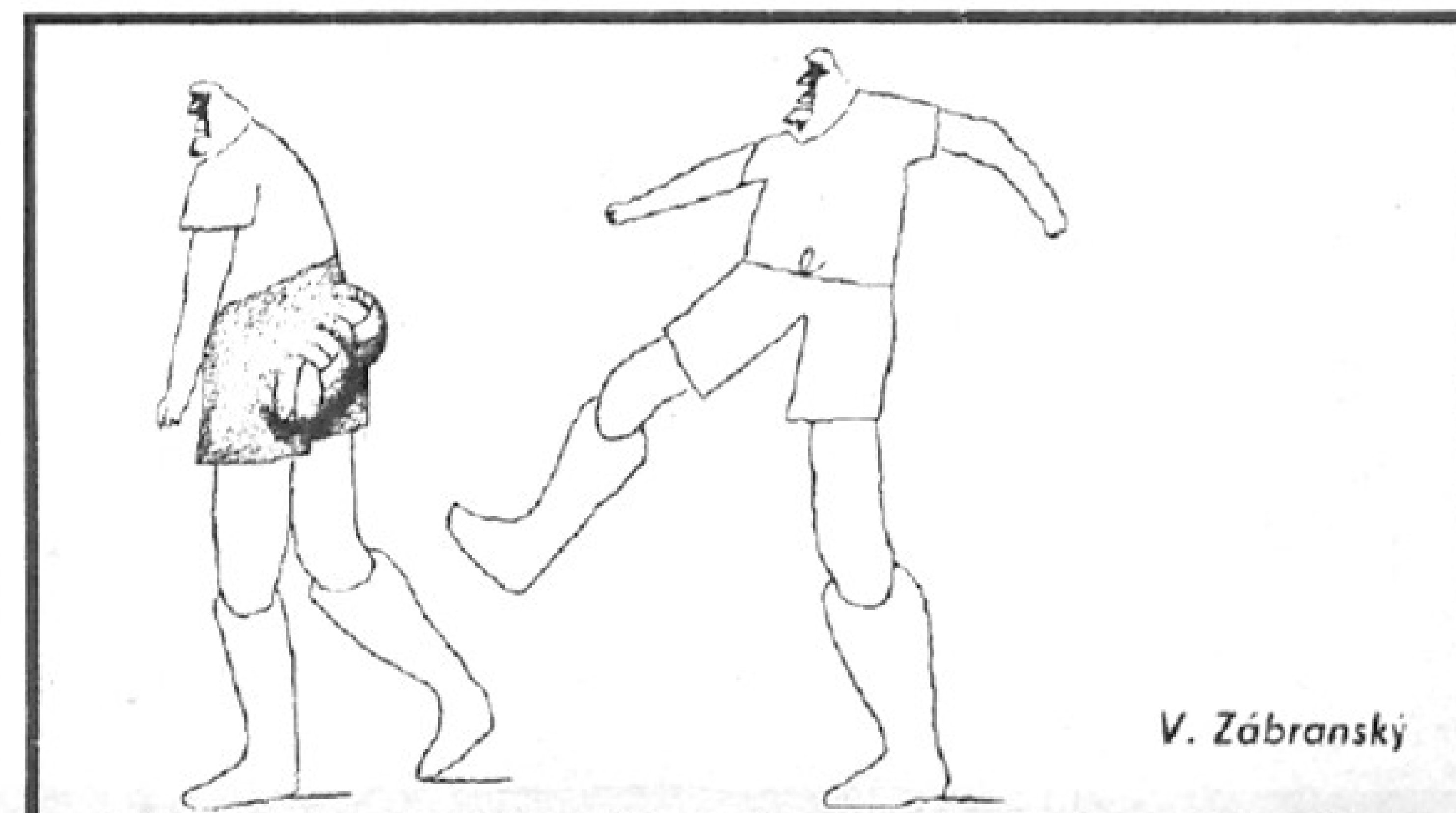

VELIKOST I MALOST

Vše už bylo připraveno k zahájení zápasu ČSSR–Brazílie, když se Pelé rozběhl z hrací plochy k lavičce náhradníků čs. týmu a stiskl ruku Kvašňákovi. Hráli proti sobě několikrát. Pelé oceňuje Kvašňákovo umění i fotbalovou rytířkost a nerozpakoval se proto složit mu před zraky 60 000 diváků svůj hold. Velké gesto velkého fotbalisty!

Také Petráš se proměnil jednu chvíli ve velikána, když po druhé virtuózně vstřelené brance Pelého pohladil šťastného střelce přímo ve středovém kruhu. Byla to poklona fotbalovému géniu, za níž se Petráš nemusí ani trošku stydět.

Byly také také chvíle malosti v tomto střetnutí. Například tehdy, když Horváth provokativně zatleskal mexickému rozhodčímu za odmávání postavení mimo hru, za což si vysloužil napomenutí. Víme, že nás Mexičan poškodil, když se jeho praporek ani nepohnul při ofsajdu, z něhož padla třetí branka Brazilců. Ale takhle se jednat nesmí, zvláště nosí-li Horváth na své paži kapitánskou pásku. Škoda, že se lépe nedíval den před tím, jak reagovali Angličané na některé vyložené hrubosti rumunských zadáků a špatné verdikty belgického sudího Lauraux. Přijímali vše bez jediného gesta protestu. Postavili míč a hleděli si hry. Jsou zkušenými fotbalisty a vědí, že zbytečné rozčilování uškodí na konec jen jim samým. Škoda, že nesporně velký fotbalista Horváth se ukázal v té chvíli tak malým sportovcem.

V. Zábranský

loňský špión

V takové funkci přijel loni do Brna na mistrovství světa v cyklistice Benjamin E. Foster, sekretář anglického cyklistického svazu a organizačního výboru letošního světového šampionátu v Leicesteru. Tehdy se Mr. Foster zhlédl ve vodících strojích, připravených účelovým zařízením Favoritu Brno. Prohlásil, že nikde na světě lepší nenajde, a proto přijel znovu –

letos v roli obchodníka

Objednal v Brně 12 motocyklů, za nimiž pojedou v Leicesteru vytrvalci amatéři i profesionálové. Brněnský Favorit dodá kompletní rámy na kolech s nádržemi a v Anglii do nich jen zamontují motory Norton. Zakázka má být podle dohody vybavena nejpozději začátkem července.

Pan Foster byl po prohlídce stroje, který připravil známý vodič Šmerda, velmi spokojen. Stejně spokojena byla v Brně i jeho sekretářka, a nepochybně i novináři, kterým se představila v úboru hostesek leicesterského šampionátu, a konečně i reprezentanti Kučírek a Puzrla, s nimiž se dala vyfotografovat.

WHO IS WHO?

Kdo kdy viděl soutěže v moderní gymnastice nebo balet v brněnském Janáčkově divadle, může identifikovat obě dospělé na snímku bez váhání: sestry Machatovy. Stejně jako před lety si však položí otázku:

která je která?

Ani fotografovi nezbývá, než si honem po stisknutí spouště ověřit a poznamenat, že Jiřina má kostkovaný kostým a Hana je ta druhá. Dvě třetiny hádanky jsou rozluštěny, zbývá zjistit:

komu patří dcera?

V kruhu rodiny a známých se to ví: oběma! Jiřina Langová je matkou de iure i de facto, teta Hana honoris causa. Proto bude malá Hanne obklopena dvojnásobnou mateřskou péčí. Zřejmě i trenérskou, až jednou přicupitá do tělocvičny.

● **Proč Hanne?**
Hanne je dánská obdoba české Hany.

● **Proč dánská?**
Protože na mistrovství světa 1967 v Kodani oblékla obě populární brněnská děvčata naposledy československý reprezentační dres.

● **Všechno se vším souvisí. I událost rodinná s událostí sportovní.**

Švédská invaze do českých lesů

Mýlí se ten, kdo si myslí, že ve Švédsku je sportem číslo jedna hokej. Kdepak! Pro Skandinávce a především Švédy je to orientační běh. Od dětí až po věkovou kategorii „old boys" berou do rukou mapu a buzolu a křižují lesy cestou necestou.

Mají výcviková střediska poblíž měst a rekreačních oblastí.
Mají výcvik v orientaci zařazen do školních osnov.
Mají každoročně závodů jako hub po dešti.

Není divu, že potom Švédové vyhrávají na světových kolbištích a jen někdy se dělí o tituly s Nory. Zbývající svět včetně Čechoslováků jim tu a tam šlape na paty, ale v šampionátech je dosud nikdo nepředhonil.

Letos bude mistrovství světa v NDR, za dva roky u nás – v terénu odlišném od severského. Švédští „orientalisté" nenechávají nic náhodě, a proto si už několik let jezdí k nám zvykat. Letos v květnu zaskočilo do Československa reprezentační „áčko" – mistři světa bývalí, současní a patrně i nastávající. Všichni si s chutí zaběhali přes trní a hloží našich lesů jako mnohonásobná šampiónka Ulle Lindqvistová, všichni pochválili kvalitu našich speciálních map jako mistr světa 1968 Kalle Johansson.

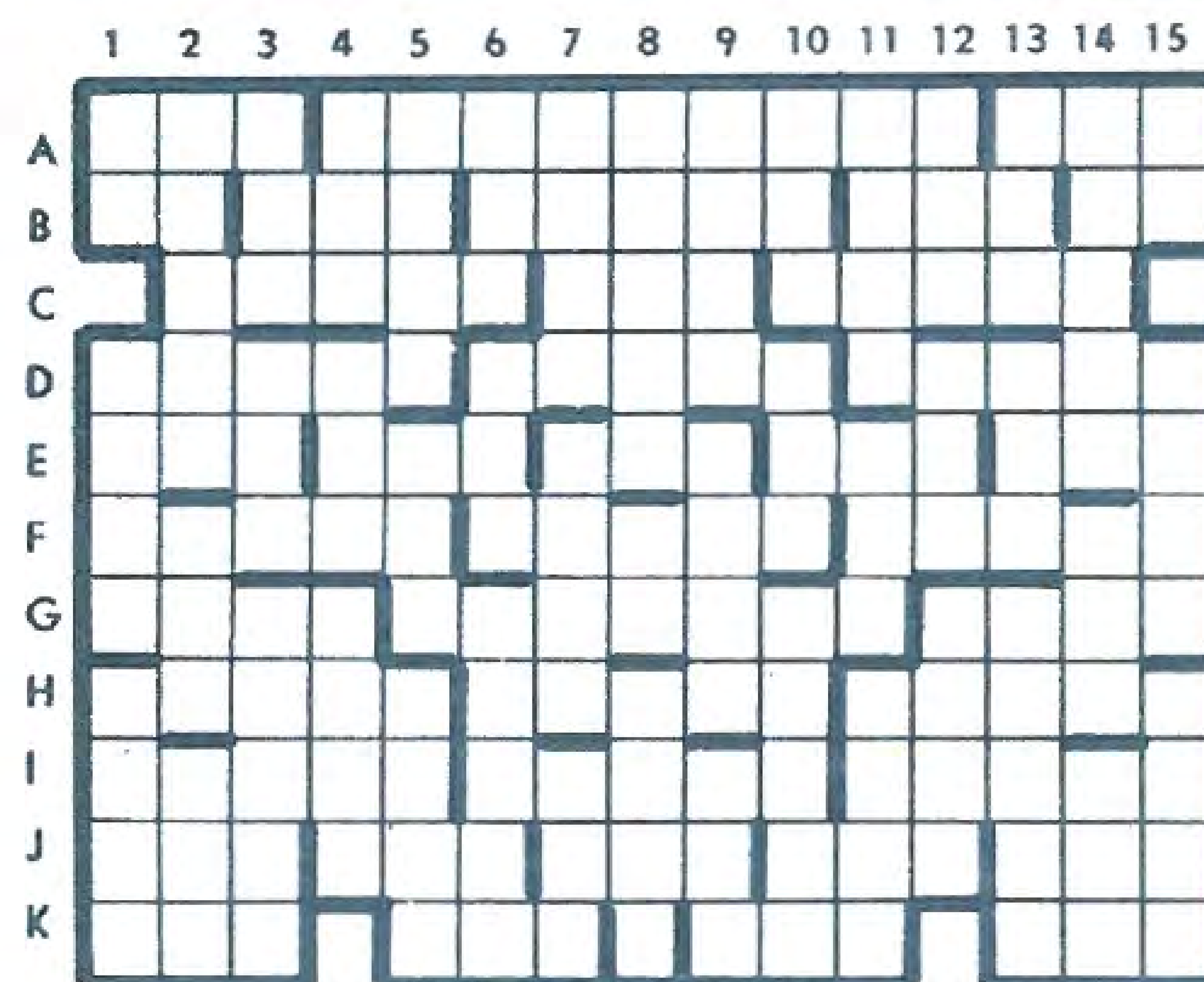
Striptér „Nedo"

Ještě před chvílí byl „jen tak", ale s přibývajícími vteřinami zmizí v bahně až po krk. Zkrátka a dobře, Václav Nedomanský si konečně zase jednou pořádně bahní – v bahně piešťanských lázní. Po namáhavé sezóně a zranění to má skutečně zapotřebí. A tak mu za všechny čtenáře (i čtenářky) STADIÓNU přejeme, aby v Piešťanech odložil všechny neduhy a na podzim byl znovu v dobré formě!

Křížovka

Hrají v Mexiku ... (II.)

VODOROVNĚ: A. ??? **(Anglie)**; ??? **(Bulharsko)**; ??? **(Brazílie)**. – **B.** Citoslovce bolesti; Soutěž tvořivosti mládeže; truchlohra; vládce banoviny; spojka časová. – C. Rumunský reprez. v házené; zkr. Cestovní kanceláře mládeže; lék proti malárii. – **D.** ??? **(SSSR)**; ??? **(Salvador)**; fotbalista Brazílie, který se na soupisku pro MS v Mexiku nedostal. – **E.** Ve středověku klatba; slovensky „jde"; zn. beryllia a vanadu; angl. „olej"; norský rychlobruslař. – **F.** Číslovka řadová; zeměpisná oblast; na žádné místo. – **G.** ??? **(Belgie)**; ??? **(ČSSR)**; ??? **(Mexiko)**. – **H.** Tělocvičný příkaz; větší řeka na Sibiři; solární plexus. – **I.** Závod ve Varnsdorfu; zřícenina; zálusk. – **J.** Ryba kaprovitá; obyvatel Aonie; slůvko u data; potřeba k šití; dýchání. – **K.** Dějinná údobí (epochy); tarentský mys; zn. uranu; zkr. Mezinár. dne dětí; jméno holandské plavkyně Kokové.

SVISLE: **1.** Popěvek; slavný maďar. boxer-profesionál; ??? **(Brazílie)**. – **2.** Strážce harému; brazilské město (de Janeiro); český herec (Jiří). – **3.** Čs. terénní motocykl; zkr. základní těl. výchovy; ovinutí (knižně). – **4.** A tak dále; řeka ve Francii; příbuzná. – **5.** V tenisu a v odbíjené prudké sražení míče přes síť; poděkování; ??? **(Peru)**. – **6.** Zkr. posádkového domu armády; trenér italských boxerů; bulharský přístav. – **7.** Arcif; odebíral; jméno rakouského zpěváka Jürgense. – **8.** Truhly; název hlásky Š; ??? **(Rumunsko)**. – **9.** Jedna z býv. politic. stran v Súdánu; náš dosud nejúspěšnější tenista (Bohumil, nar. 1920); maďarský zápor. – **10.** Citoslovce smíchu; býv. fotbalista Realu Madrid (del ...); indický spisovatel (Mulk Rádž). – **11.** Hora v Karavankách; anglicky „inkoust"; ??? **(Maroko)**. – **12.** Pohyb větru; přítok Balchašského jezera; franc. „most". – **13.** Italská naftová společnost; lesklý nátěr; zn. voňavek. – **14.** Býv. hokejista ZKL Brno a čs. reprezentant (Bronislav); zastaralé zájmeno; včelí snůška. – **15.** Již; veslařská sestava; ??? **(Uruguay)**.

Pomůcky: E. Acht; Aas. – K. Nao. – 9. UMMA. – 11. Obir.

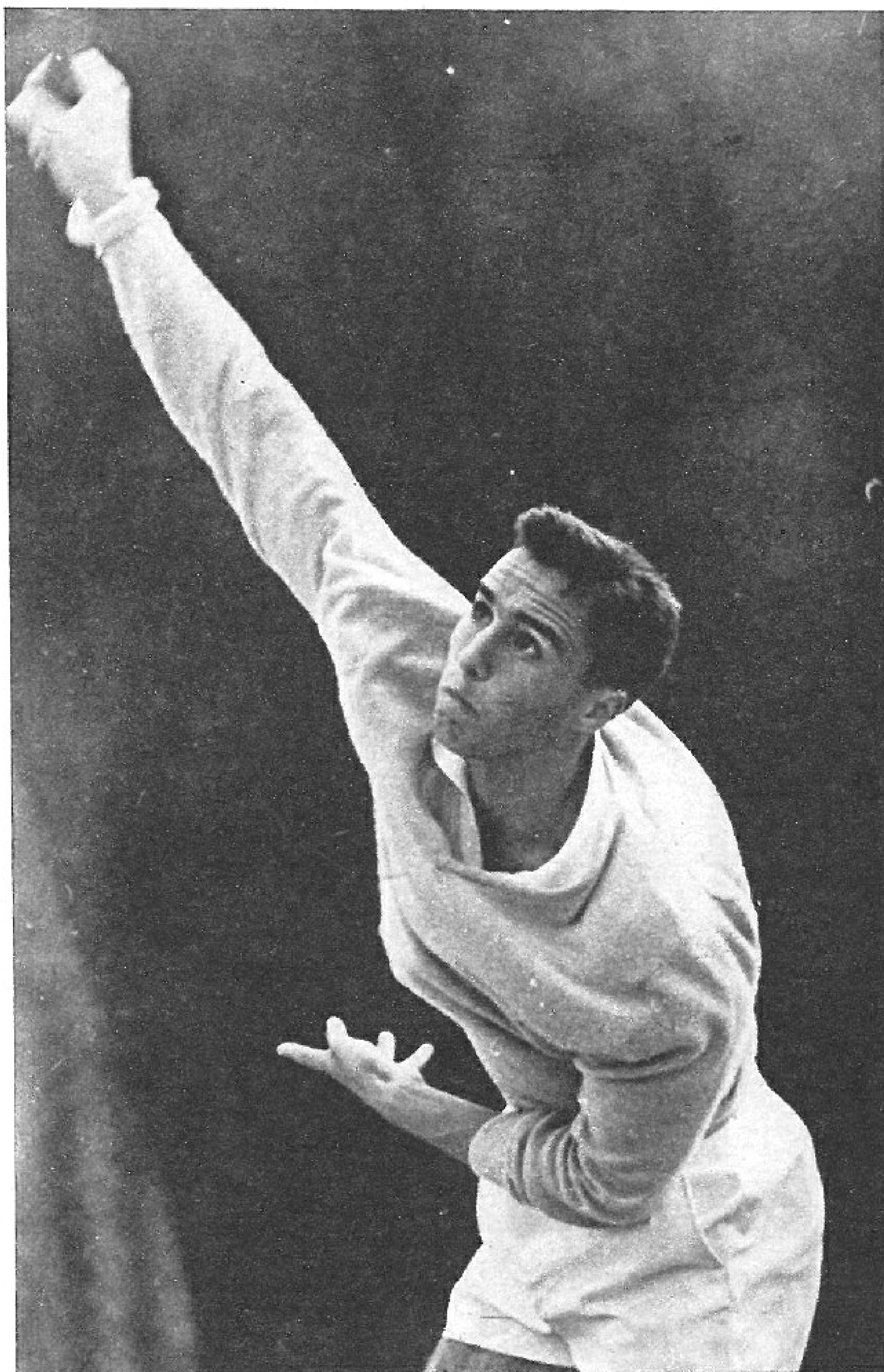
Řešení ??? napište na korespondenční lístek a zašlete do redakce Stadiónu v Praze 1, Klimentská 1. Pět vylosovaných správných luštitelů obdrží knižní odměnu.

Tajenka v č. 21: Na hřišti se zdaleka tak dobře neuvolňoval jako občas od manželky. – **Vylosovaní výherci:** Josef Diblík, Sopotnice; Jiří Hotrik, Černý Důl; Ludvík Kubálek; Sviadnov; Hana Šimůnková, Nová Ves nad Nisou; Václav Vlk, Velké Přílepy.

JOSEF POSPÍCHAL

METREVELIHO SÓLO

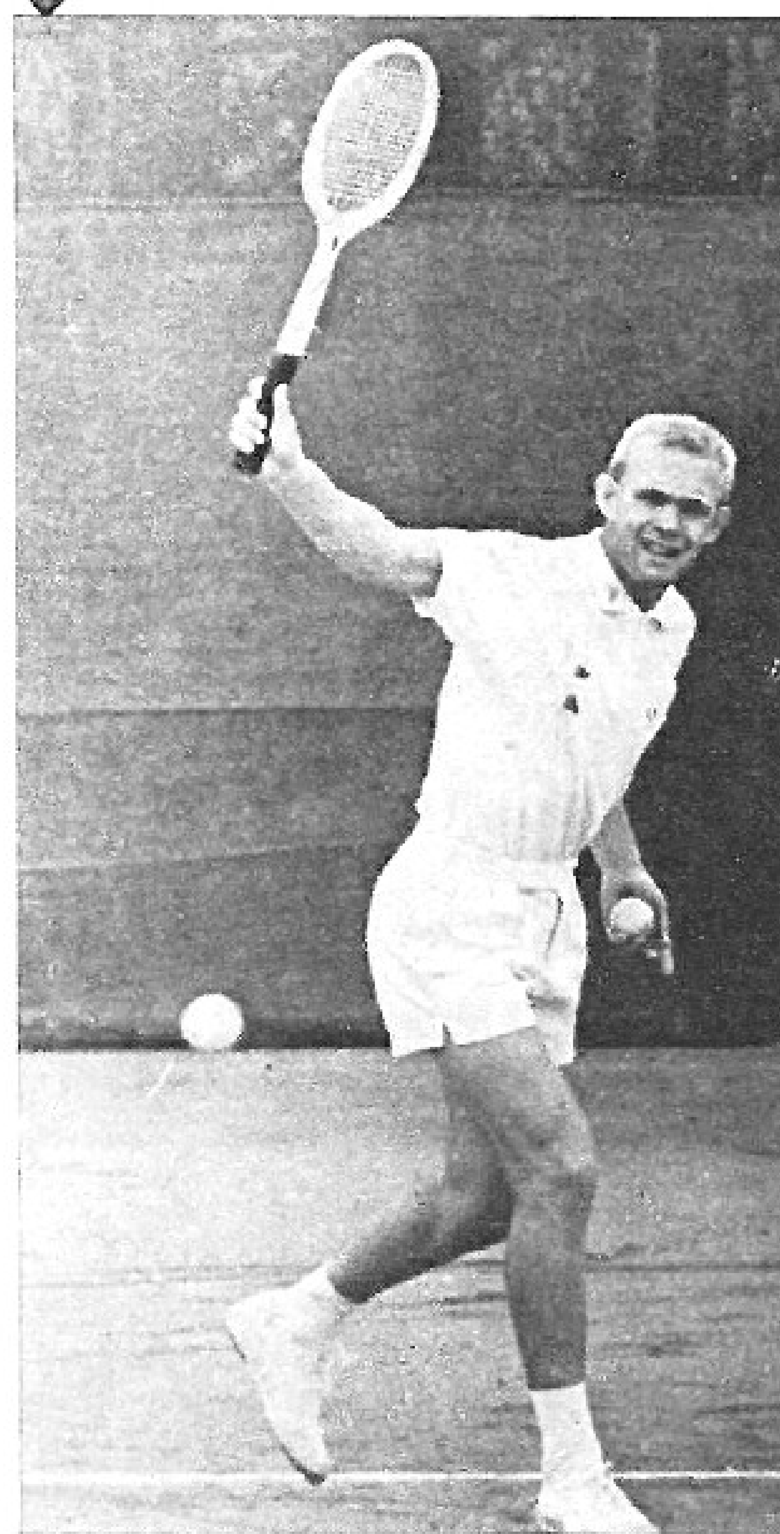

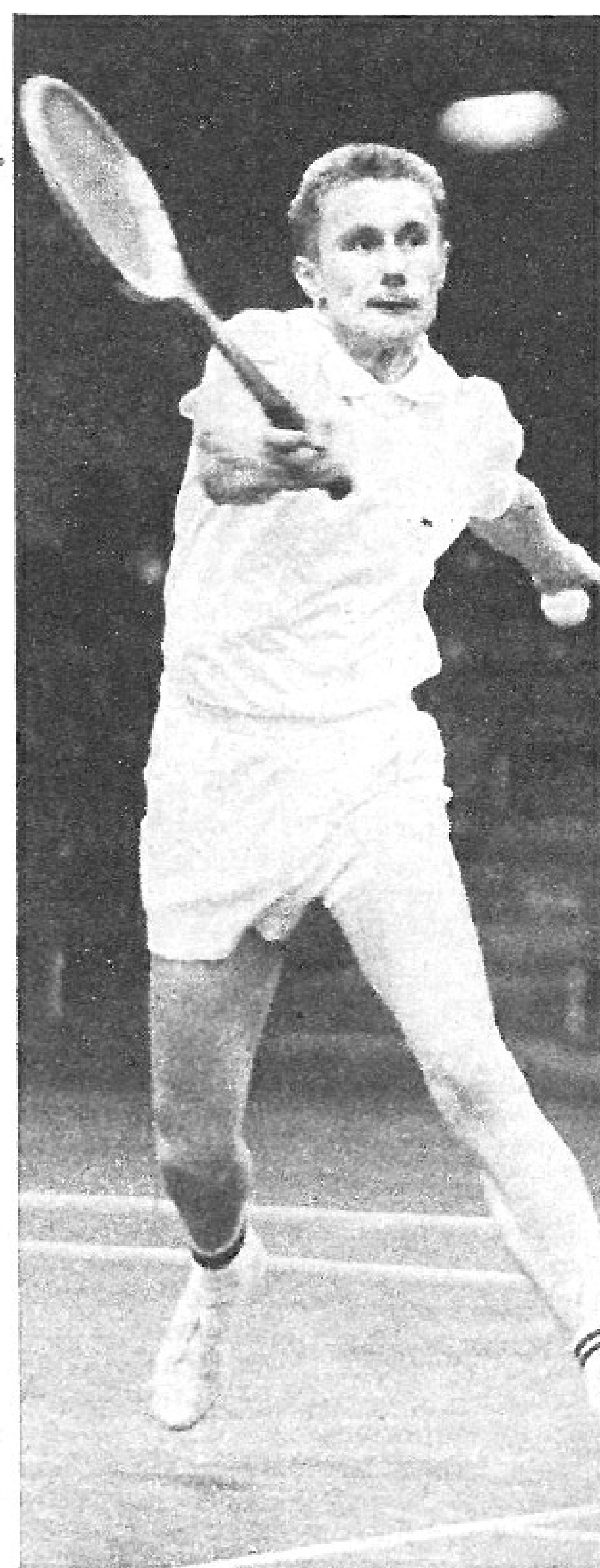
◀ *Alexandr Metreveli, v současné době sovětský tenista č. 1.*

Inž. Jan Kukal se postaral o dramatický závěr střetnutí vítězstvím nad Lejusem, jímž vyrovnal stav utkání na 2:2. ▶

SNÍMKY: HORST MÜLLER, APN a KEYSTONE

Toomas Lejus, „tenisový profesor", jak mu říkají jeho přátelé. ▼

Třetí desítku zápasů v Davisově poháru zahájili tenisté Sovětského svazu střetnutím s ČSSR v moskevských Lužnikách. Tento duel vejde do historie bílého sportu obou zemí tím, že to bylo jejich vůbec první vzájemné utkání v Davisově poháru.

Sovětský tenis vstoupil na mezinárodní arénu této soutěže v roce 1962 utkáním s Holandskem a vyhrál 5:0. Od té doby vybojoval 21 střetnutí, z nichž 15 zvítězil a v šesti prohrál. Pozoruhodné je, že ve všech těchto utkáních hrál jediný Lichačev. Celkem se ve „sborné" vystřídali Lichačev, Lejus, Mozer, Sivochin, Korotkov, Ivanov a Metreveli. Největší tenisovou osobností z nich je Alexandr Metreveli, štíhlý, černovlasý Gruzínec, jemuž bude 2. listopadu 26 let. Debutoval roku 1963 a od roku 1967 má výrazný podíl na úspěších SSSR.

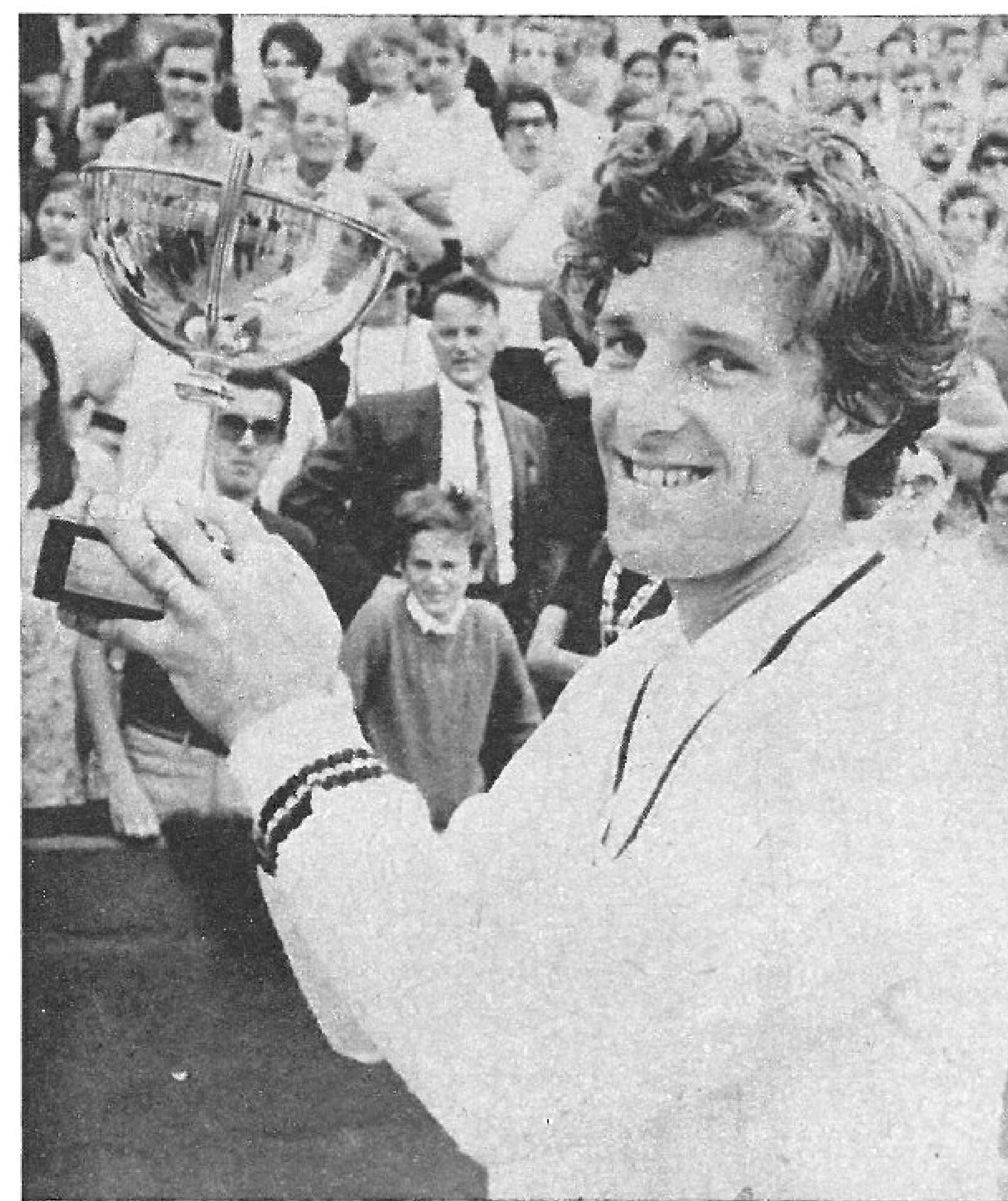
Hlavní oporou družstva je i v letošním ročníku DC. Připomeňme si, že v květnu v Budapešti dokázal porazit Gulyáse ve třech sadách a amatérského mistra Evropy Baránspecial stejným poměrem. A protože je i výborným deblistou, čeká od něho v současné době kapitán mužstva Andrejev maximální zisk tří bodů.

V Budapešti i nyní v Moskvě proti ČSSR Metreveli tuto náročnou roli splnil. Na domácích kurtech má pověst neporazitelného a přesvědčil se o tom i finalista z Říma a vítěz z Paříže Jan Kodeš. Jejich vzájemné utkání přineslo tenis, jaký je vidět jen na světových turnajích. Oba soupeři měli v zásobě vždy zbraň nejvyššího kalibru. U Metreveliho to byl forhend, u Kodeše bekhend. Míče po těchto úderech létaly jako přesně mířené dělové koule: neomylně nacházely cíl těsně při čarách a byly většinou nechytatelné. Nakonec zvítězil Metreveli, dík větší zásobě fyzických sil. V Paříži prohrál v polovině soutěže s Američanem Richeyem a měl tedy dost času na důkladnou přípravu pro odvetu za římskou porážku. Kodeš naopak musel v Paříži dřít až do vítězného finále a přestávka mezi tímto těžkým turnajem a moskevským utkáním byla proto příliš krátká. Utkání Metreveli–Kodeš bylo ozdobou celého střetnutí a jeho zajímavost ještě zvýšil fakt, že se hrálo jako poslední, za nerozhodného stavu 2:2.

V čem hledat příčiny porážky? Bezpochyby ve čtyřhře. V tak vyrovnaném zápase bývá obvykle rozhodující. Připomeňme si třeba naše utkání v r. 1968 s Brazílií, letos na jaře s Itálií, nebo právě souboj Maďarska se SSSR. Tam všude rozhodovala čtyřhra. Naše dvojice Kodeš–Kukal v Lužnikách zbytečně prohrála první sadu a ta pak při konečném účtování chyběla. Náš pár v tomto složení skutečně nehraje v loňské či předloňské formě, prohrál už v květnu v Turinu a nyní v Moskvě. A to nás stálo postup do finále B-skupiny evropského pásma proti NSR. Jinak v Moskvě vše běželo podle očekávání, Metreveli porazil Kukala, Kukal a Kodeš zase Lejuse.

Rozhodující postavou utkání byl tedy Metreveli. V Davisově poháru stále ještě platí, že jeden hráč mimořádných kvalit je schopen rozhodnout celý zápas!

ZDENĚK VALENTA, Moskva

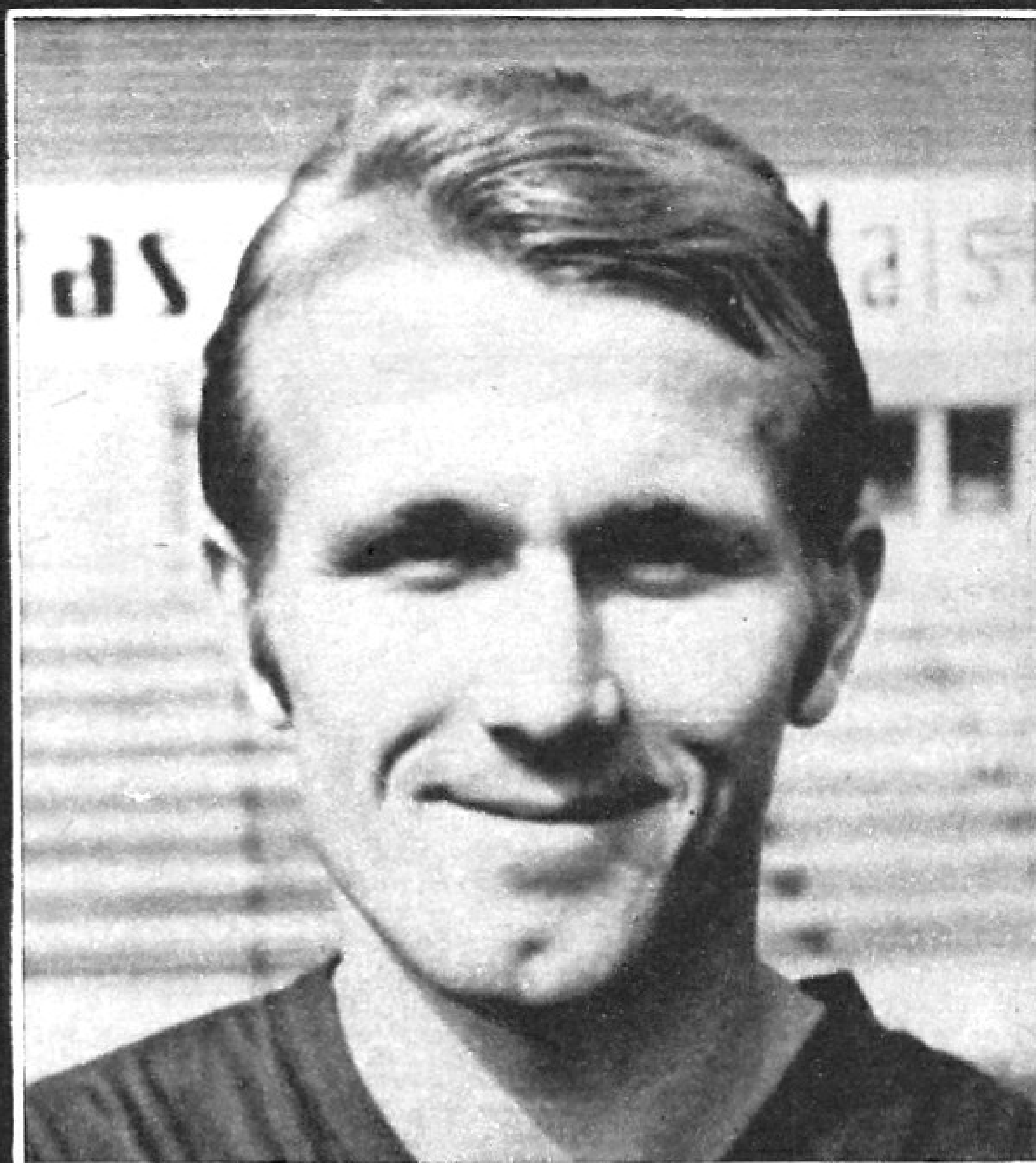
Jan Kodeš s pohárem vítěze pařížského turnaje Roland Garros.

SSSR–ČSSR 3:2

I den: Lejus–Kodeš 6:2, 3:6, 3:6, 5:7, Metreveli–Kukal 6:1, 6:0, 6:2. – II. den: Metreveli, Lichačev–Kodeš, Kukal 8:6, 1:6, 2:6, 8:6, 6:4. – III. den: Lejus–Kukal 6:3, 4:6, 2:6, 2:6, Metreveli–Kodeš 6:4, 4:6, 6:3, 6:3.

STADIÓN

Obrazový týdeník – vychází ve čtvrtek ● Vydává ÚV České tělovýchovné organizace v nakladatelství Olympia v Praze ● Redakce: Praha 1, Klimentská 1, tel. 665 51–9 ● Šéfredaktor: Oldřich ŽURMAN ● Zástupce šéfredaktora: Jaroslav BŘEZINA ● Redaktoři: Robert BAKALÁŘ, Václav FOLPRECHT, Mila HANZLÍKOVÁ, Vladimír NOVÁK, Jiří PECHR ● Fotoreportéři: Jaroslav SKÁLA, Dalibor RICHTER ● Výtvarný redaktor: Karel CMIRAL ● Tiskne Svoboda, grafické závody, n. p., závod 1, Praha 5-Smíchov, S. M. Kirova 43 ● Rozšiřuje Poštovní novinová služba – o předplatném informuje a objednávky přijímá každá pošta a doručovatel ● Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Praha 1, Jindřišská 14.

VÁCLAV MIGAS (nar. 16. 9. 1944)

Střední obránce fotbalového týmu Sparta Praha. Účastník MS v Mexiku zatím reprezentoval 7krát. Patří u nás k nejtvrdším hráčům v kopané.

STADIÓN do alba

LADISLAV PETRÁŠ (nar. 1. 12. 1946)

Fotbalový útočník bratislavského Interu. Zatím reprezentoval čs. kopanou 4krát, ale v Mexiku byl světlým zjevem mezi našimi útočníky.

STADIÓN do alba

Koncert mistrů

Ještě před odjezdem do Mexika vystoupili angličtí fotbalisté v televizním programu se sborovou písní „Back home". V hořejší řadě jsou Osgood, Kidd, Hughes, Bobby Charlton, Bonetti, Clarke, dr. Phillips, v druhé Stepherdson, Shilton, Sadler, Stiles, Lee, Newton, Coates, Thompson, Cocker, Cooper, Bell, Wright, Ball, Hunter, ve spodní řadě Labone, Hurst, Stepney, Banks, Moore, Jack Charlton, Astle, Mullery, Peters.

O závod s holuby

V losangeleském parku při tréninkovém běhu olympijský vítěz z Mexika na 1500 m Kip Keine z Keni nad překrmenými holuby lehce zvítězil. Při závodě během Her M. L. Kinga byl však nečekaně před cílem předstižen Martym Liguorim a skončil až na druhém místě.

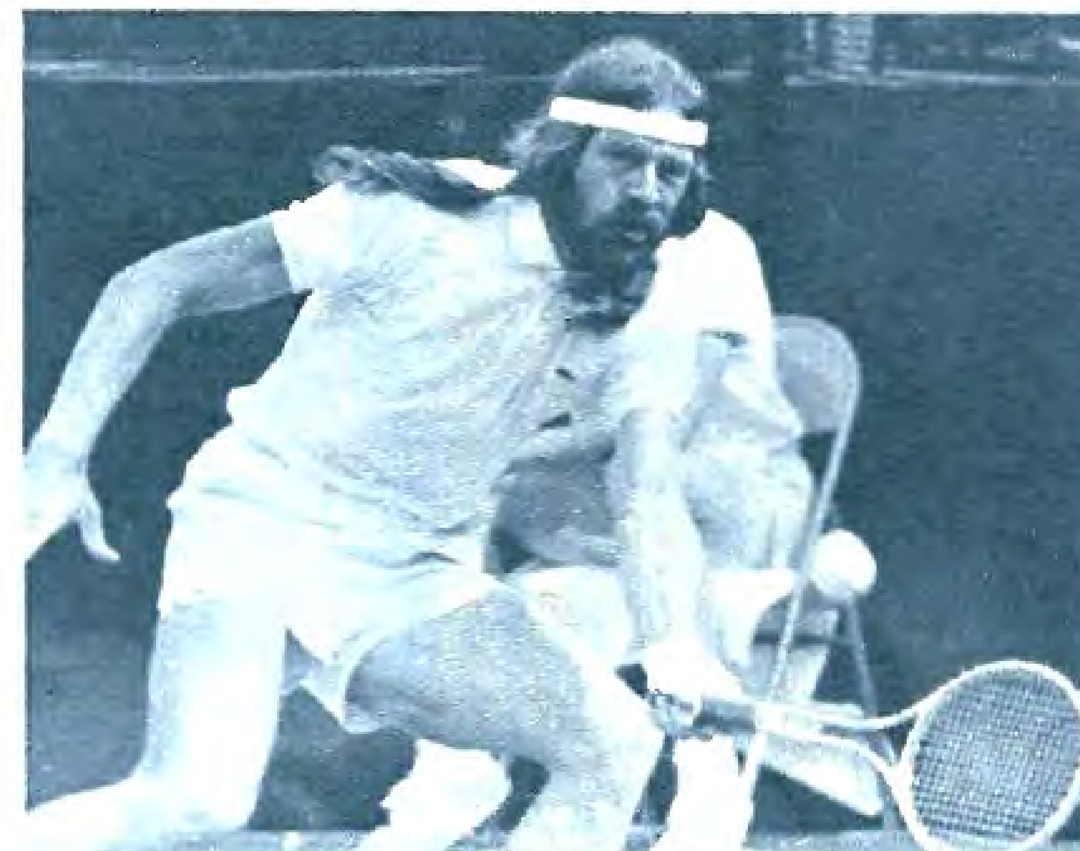

Alfa Romeo čeká na vás

Zatím se s ní projíždí zpěvák Milan Drobný, ale jejím majitelem se stane někdo z vás, kdo si zakoupí slosovatelnou vstupenku na mezinárodní výstavu „Člověk a automobil – IEMA 70", která se bude konat v PKOJF v Praze od 26. 6. do 5. 7. t. r. Na šťastné výherce čeká ještě sedm dalších automobilů a mnoho dalších výher.

Eddy v růžovém

Soupeři vyhrávali etapy, Eddy Mackx „jen" dvě časovky, posléze však celý 53. ročník Giro d'Italia. Po sedmé etapě oblékl růžový trikot vedoucího jezdce a dojel v něm nikým neohrožován až do cíle v severoitalském Bolzanu.

Kristus na kurtu

Vlající vlasy, plnovous, trpitelský výraz ve tváři – jen místo trnové koruny má Dán Torben Ulrich bílou čelenku, zachycující pot. Diváci turnaje v Saint Louis mu sice nevolali vstříc „Hossana", ale odměnili ho potleskem, když hladce porazil Angličana Grahama Stillwella.

Hurling žije

Do 17. století byl rozšířen v západní Anglii, dnes se hrává při jarních Galských hrách na stadiónu ve Wembley. Změť holí, nohou a rukou naznačuje, že to bývala hra drsných a nebojácných mužů.

Krasojízda v lokomotivě

V Horních Heršpicích vychovává oddíl místní Lokomotivy budoucí krasojezdce. Kluci na snímku – Koudela a Novák – obsadili druhé a třetí místo v žákovském přeboru ČSSR a stejně skončili i v soutěži v NDR, kam odjeli oplatit svým německým přátelům návštěvu.

O PÍĎ PŘED STROJEM. Při motocyklových závodech v Blunstonu v americkém Ohiu spadl vedoucí jezdec Bill Sharpe těsně před cílem se svého stroje. Naštěstí mu postačilo k vítězství vstát a přitáhnout motocykl do cíle. Na druhý den se dočetl v novinách: „Ve třistapadesátkách byl úspěšný Bill Sharpe. Zvítězil těsně před svým motocyklem!"

MARŠ K HOLIČI. „Všichni dlouhovlasí se musejí okamžitě zbavit svých kštic!", rozkázali svým svěřencům trenéři některých anglických fotbalových mužstev. Jako důvody uvedli: Zaprvé – rozhodčí nemají vlasatce v lásce. Zadruhé – dlouhé vlasy překážejí při hlavičkování. Zatřetí – diváci protestují, protože prý nemohou pod vlajícími vlasy rozeznat jednotlivé hráče. Fotbalisté se vzepřeli jen proti třetí námitce: „Ne po hlavách, ale po nohách poznáte nás!"

ÚSPĚCH DREZÚRY. Argentinský fotbalový klub Estudiantes z Barrios byl potrestán pětinásobným kontumačním výsledkem. V loňské sezóně se totiž mnohokrát stalo, že pustili na hřiště psa, který se vrhl na brankáře hostujícího mužstva v okamžiku, kdy u jeho branky byli útočníci Estudiantes. Tato pomoc cvičeného psa byla úspěšná – do té doby, než se ucho utrhlo.

MANŽEL TO NEMÁ LEHKÉ. Zajímavý šachový turnaj byl vybojován v ministerstvu zahraničí SSSR. Devatenáct zahraničních velvyslanců nebo příslušníků jejich rodin se zúčastnilo simultánky s mistrem světa Spasským. Patnáctkrát „šachový král" zvítězil, čtyři soupeři si však vyzdorovali remis, mezi nimi i manželka britského velvyslance Wilsona.

MISTR V PLAZENÍ. Mladý Holanďan Ian Yordan vyhrál mistrovství své země v plazení. Yordan přeplazil trať 4,5 km za 42 minuty. Po vyhlášení výsledků mu organizátoři odevzdali první cenu – nové šaty. Vítěz je přijal bez nadšení: „Při závodě jsem roztrhal čtvery kalhoty!"